

RIKSDAGENS SVAR 249/2009 rd

Regeringens proposition om godkännande av de reviderade bilagorna I och II till protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg och av 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg och med förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i bilagorna och konventionen som hör till området för lagstiftningen samt till miljöskyddslag för sjöfarten, lag om bekämpning av oljeskador och lagar om ändring av vissa lagar som har samband med dessa

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition om godkännande av de reviderade bilagorna I och II till protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg och av 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg och med förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i bilagorna och konventionen som hör till området för lagstiftningen samt till miljöskyddslag för sjöfarten, lag om bekämpning av oljeskador och lagar om ändring av vissa lagar som har samband med dessa (RP 248/2009 rd).

Beredning i utskott

Kommunikationsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (KoUB 33/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen vidtar behövliga åtgärder för att mildra effekterna, om den planerade minskningen av svavelutsläppen i fortsättningen leder till oskäligen kostnader för det finländska näringslivet.

Riksdagen har

godkänt de reviderade bilagorna till protokollet till den ena konventionen som avses i propositionen till den del de hör till Finlands behörighet, och

godkänt den andra konventionen som avses i propositionen till den del den hör till Finlands behörighet.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den reviderade bilaga I till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i bilaga I, antagen i London den 15 oktober 2004, till 1978 års protokoll (FördrS 51/1983) till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den reviderade bilaga II till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i bilaga II, antagen i London den 15 oktober 2004, till 1978 års protokoll (FördrS 51/1983) till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den internationella konventionen om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den internationella konventionen om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg, vilken ingicks i London den 5 oktober 2001, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Miljöskyddslag för sjöfarten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att förhindra miljöförstöring som orsakas av normal drift av fartyg. Det sker genom förbud av utsläpp av skadliga ämnen till luft och vatten eller begränsningar av utsläpp av sådana ämnen. Dessutom reglerar lagen hur avfall från normal drift av fartyg ska tas emot i hamn.

Lagen innehåller dels bestämmelser om det nationella verkställandet av de bestämmelser om förhindrande av miljöförstöring orsakad av normal drift av fartyg som följer av de internationella förpliktelser som är bindande för Finland och Europeiska gemenskapens rättsakter, dels andra bestämmelser om förhindrande av miljöförstöring som normal drift av fartyg ger upphov till.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *MARPOL 73/78* protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983) jämte ändringar,

2) *Helsingforskonventionen* 1992 års konvention om skydd av Östersjöområdets marina miljö (FördrS 2/2000) jämte ändringar,

3) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) jämte ändringar,

4) *AFS-konventionen* internationella konventionen om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg, ingånget i London den 5 oktober 2001, jämte ändringar,

5) *TBT-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 782/2003 om förbud mot tennorganiska föreningar på fartyg,

6) *territorialvatten, inre territorialvatten och territorialhav* de områden som definieras i la-

gen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956),

7) *insjöområdet* sjöar, älvar, åar och kanaler,

8) *finskt vattenområde* territorialvattnen och insjöområdet,

9) *ekonomisk zon* det havsområde som anges i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004),

10) *Östersjöområdet* egentliga Östersjön, Bottniska viken och Finska viken samt inloppet till Östersjön, vilket begränsas av breddgraden 57°44,8'N genom Skagen i Skagerrak, inbegripet de av staterna angivna inre territorialvattnen,

11) *närmaste land* den yttre gränsen för de inre territorialvattnen eller de områden som avgränsas i MARPOL 73/78,

12) *internationell fart* trafik mellan utländska hamnar eller mellan Finland och utländska hamnar och även en resa till sjöss från en hamn i Finland till en plats utanför Finlands territorialvatten, med undantag av den trafik som avses i 13 punkten,

13) *inrikes fart* trafik mellan finländska hamnar; med inrikes fart jämföras trafik till Viborg via Saima kanal och därtill direkt anslutna vattenområden som tillhör Ryssland och trafik mellan Vihrevoj och Viborg,

14) *fartyg* varje sjöburet färdmedel, inklusive bärplansbåtar, luftkuddefarkoster, undervattensbåtar och flytande farkoster samt fasta och flytande plattformar,

15) *oljetankfartyg* ett fartyg vars lastrum är byggda eller ombyggda huvudsakligen för transport av olja i bulk, inklusive kombinationsfartyg samt kemikalietankfartyg, då de transporterar olja i bulk,

16) *kemikalietankfartyg* ett fartyg vars lastrum är byggda eller ombyggda huvudsakligen för transport av skadliga flytande ämnen i bulk, inklusive oljetankfartyg, då de transporterar skadliga flytande ämnen i bulk,

17) *passagerarfartyg* ett fartyg som får ta fler än 12 passagerare och där man med passagerare avser alla personer med undantag av befälhavaren, medlemmarna i besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, och barn som inte fyllt ett år,

18) *fritidsbåt* ett fartyg avsett för sport eller rekreation, oavsett fartygets typ eller drivkraft,

19) *fiskefartyg* ett fartyg som utrustats eller kommersiellt används för fiske eller fångst av andra organiska resurser i havet,

20) *insjöfartyg* ett fartyg som särskilt är avsett att användas på en inre vattenväg i enlighet med rådets direktiv 82/714/EEG om tekniska föreskrifter för fartyg i insjöfart, inbegripet alla fartyg som medför ett fartcertifikat för gemenskapens inre vattenvägar i enlighet med nämnda direktiv,

21) *försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg* ett fartyg som är försett med tydliga nationalitetsbeteckningar och som är under befäl av en av försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet på behörigt sätt utsedd person vars namn är upptaget i en sakenlig rulla eller dess motsvarighet,

22) *bruttodräktighet* bruttodräktigheten fastställd enligt formeln i bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982),

23) *fartygsavfall* allt avfall som uppstår vid ett fartygs normala drift, inklusive oljigt avfall från maskinrummet, toalettavfall och fast avfall; fartygsavfall omfattar dock inte lastrester,

24) *skadligt ämne* olja, skadliga flytande ämnen, toalettavfall och fast avfall; om ett skadligt ämne blandas med ett ämne som inte är skadligt, anses även blandningen vara ett skadligt ämne,

25) *lastrester* sådana rester av lastmaterial i fartygets lastrum som ska avlägsnas som avfall efter att lasten har lossats,

26) *utsläpp* i enlighet med artikel 2 i MARPOL 73/78 varje utsläpp av skadliga ämnen från fartyg, oavsett om de genererats obemärkt eller orsakats av undanröjande av avfall, läckage, utpumpning eller uttömning; med utsläpp avses inte i denna lag dumpning av avfall från land, ämnen som uppkommer i samband med utvinning av mineraler från havsbotten eller utsläpp av skadliga ämnen i samband med behörig vetenskaplig forskning i syfte att minska eller kontrollera förorening,

27) *miljöförstöring* att vattnets tillstånd förändras så att detta äventyrar människans hälsa,

skadar de levande naturtillgångarna och livet i vattnen, ställer hinder för fisket eller annat berättigat nyttjande av vattenområdena, försämrar vattnets bruksegenskaper, minskar trivsamenheten eller orsakar därmed jämförbara olägenheter, eller skada på luftkvaliteten eller klimatet till följd av normal drift av fartyg, exempelvis den skada som kväve och svavel från motoravgaser eller den skada som ozonnedbrytande ämnen orsakar,

28) *olja* mineralolja i alla dess former inklusive råolja, brännolja, oljeslam, oljeavfall och raffinerade produkter,

29) *oljehaltig blandning* en blandning som innehåller olja,

30) *flytande ämne* ett ämne med ett ångtryck som vid en temperatur av 37,8 °C inte överstiger 0,28 megapascal (*absolut tryck*),

31) *skadligt flytande ämne* ämnen som enligt kemikalieförteckningen i MARPOL 73/78 hör till klasserna X, Y och Z,

32) *ämne* grundämnen och kemiska föreningar av dessa, sådana de förekommer i naturen eller industriellt producerade,

33) *preparat* blandningar av ett eller flera ämnen,

34) *toalettavfall*

a) avloppsvatten och annat avfall från toaletter, pissoarer och golvbrunnar i toaletterum,

b) avloppsvatten från sjukvårdsutrymmen via tvättställ, badkar och golvbrunnar,

c) uttömningar från utrymmen där det finns levande djur, och

d) annat avloppsvatten som är blandat med sådant avfall,

35) *behandlat toalettavfall* sådant toalettavfall som har behandlats i en behandlingsanläggning som godkänts på behörigt sätt,

36) *fast avfall* sådant mat- och hushållsavfall och annat motsvarande avfall, utom färsk fisk och delar av färsk fisk, som uppkommer vid fartygs normala drift och som fortgående eller periodiskt måste avlägsnas från fartyget,

37) *luftförorenande ämne* sådana ämnen som regleras i bilaga VI till MARPOL 73/78 i syfte att förhindra luftförorening och som har skadlig effekt på luft, vatten och annan miljö,

38) *bränsle* brännolja som används i fartygets huvudmotorer eller hjälpmotorer,

39) *utsläppande på marknaden* att var som helst inom områden som omfattas av Finlands jurisdiktion mot betalning eller gratis leverera marina bränslen för distribution eller till användare av bränslen eller göra bränslena tillgängliga för dem för förbränning ombord, dock inte att tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för export i ett fartygs lasttankar,

40) *marina bränslen* alla på råolja baserade flytande bränslen som används eller som är avsedda att användas ombord på ett fartyg, inbegripet de bränslen som definieras i standarden ISO 8217,

41) *marin dieselolja* alla marina bränslen vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för DMB- och DMC-typer i tabell I i standarden ISO 8217,

42) *marin gasolja* alla marina bränslen vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för DMX- och DMA-typer i tabell I i ISO 8217,

43) *svavelkontrollområde* de havsområden som definieras som sådana av IMO enligt bilaga VI till MARPOL 73/78,

44) *fartyg i hamn* ett fartyg som är vederbörligt förtöjt eller ligger för ankar i en finsk hamn medan det lastar eller lossar eller endast ligger i hamn,

45) *reningsmetod* ett avgasreningssystem eller någon annan teknisk metod som går att genomföra och kontrollera eller verifiera,

46) *påväxthindrande system* beläggning, målarfärg, ytbehandling, yta eller anordning som används på ett fartyg för att minska eller förebygga påväxt av oönskade organismer,

47) *VTS-myndighet* den i lagen om fartygstrafikservice (623/2005) avsedda enhet vid Trafikverket som upprätthåller fartygstrafikservicen,

48) *reguljär trafik* att ett fartyg upprepat går i trafik enligt en tidtabell eller på en på förhand bestämd rutt mellan angivna hamnar och minst en gång varannan vecka anlöper en finsk hamn som ligger vid den rutt för vilken det ansöks om

undantag avseende den obligatoriska avlämningen,

49) *hamn* en plats eller ett geografiskt område med sådan utrustning att där huvudsakligen kan tas emot fartyg, inklusive fiskefartyg och fritidsbåtar, dock inte en plats eller ett område vars för fartyg avsedda konstruktioner och tjänster, besökarantal och avfallsmängder är små,

50) *hamn innehavare* den som har det övergripande ansvaret för hamnens drift eller tar ut hamnavgift eller en därmed jämförbar allmän avgift för användning av hamnen.

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på fartyg som färdas på finskt vattenområde eller Finlands ekonomiska zon. Om undantag från lagens tillämpning på insjöområdet och i inrikes fart föreskrivs nedan i denna lag.

Denna lag tillämpas på finska fartyg också utanför finskt vattenområde och Finlands ekonomiska zon.

Denna lag tillämpas på mottagning av avfall som genereras vid normal drift av fartyg. Efter det att sådant avfall överförts från fartyget till land tillämpas avfallslagen (1072/1993) på avfallet.

Denna lag tillämpas inte på sådant utsläpp av skadliga ämnen enligt artikel 2.3 b ii i MARPOL 73/78 som direkt orsakas av utforskning, utvinning och därmed förenad, icke landbaserad bearbetning av havsbottnens mineraltillgångar.

4 §

Tillämpning på försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg

Denna lag tillämpas på försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg, om inget annat följer av deras särskilda konstruktion eller funktion.

Denna lag tillämpas dock undantagslöst på försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg, om de regelbundet används i allmän trafik för transport av passagerare eller last.

5 §

Lagens tillämpning på främmande staters fartyg

Trots vad som föreskrivs i denna lag ska bestämmelserna i internationella avtal om den rättsliga ställningen för fartyg eller krigsfartyg som tillhör främmande stat följas.

6 §

Förbud mot utsläpp av skadliga och luftförorenande ämnen

Utsläpp av skadliga ämnen och luftförorenande ämnen från fartyg till luft och vatten är förbjudet enligt vad som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den och i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Om skadliga ämnen som olika bestämmelser om utsläpp ska tillämpas på blandas med varandra gäller de strängaste bestämmelserna.

7 §

Flytande plattformar med permanent fast förbindelse till stranden

På förhindrande av miljöförstöring från flytande plattformar med permanent fast förbindelse till stranden tillämpas bestämmelserna i miljöskyddslagen (86/2000) och avfallslagen.

Med flytande plattform med permanent fast förbindelse till stranden avses sådant fartyg som är avsett för boende, restaurangverksamhet, rekreation eller arbete som har fast förbindelse av bestående karaktär till stranden, såsom vattenledning, avlopp, elkabel eller fast landgång och en fast förankrad flytande plattform avsedd för rekreation.

2 kap.

Förhindrande av oljeutsläpp från fartyg

1 §

*Förbud mot utsläpp av olja och utsläppsbe-
gränsningar*

Utsläpp till vatten av olja eller oljehaltig blandning från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga I till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen eller andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är det förbjudet att till vatten släppa ut oljehaltig blandning från fartygets maskinrum via filtreringsanläggningen för slagvatten på insjöområdet eller i Finlands territorialvatten inom en zon på högst fyra sjömil avstånd från närmaste land.

Inga tillsatser av vatten, kemikalier eller andra ämnen får göras i oljeutsläpp i syfte att kringgå utsläppsbegränsningar.

2 §

Utsläpp av olja i undantagsfall

Bestämmelserna i 1 § gäller emellertid inte utsläpp av olja eller oljehaltig blandning till vatten om

1) utsläppet är nödvändigt för att trygga fartygets säkerhet eller för att rädda människoliv,

2) oljeutsläppet beror på skada på fartyget eller dess utrustning och alla skäligen åtgärder har vidtagits efter det att skadan uppkommit, eller

3) det är fråga om utsläpp till vatten av sådana oljehaltiga ämnen som används för att minska skadan av förorening och berörda myndighet för skadebekämpning har fattat beslutet om att använda ämnet i varje enskilt fall.

Bestämmelserna i 1 mom. 2 punkten gäller inte när det har varit redarens eller fartygsbefälhavarens avsikt att orsaka skada eller denne

handlat vårdslöst och medveten om att skada sannolikt skulle följa.

3 §

*Konstruktions- och anordningskrav på farty-
gens maskinutrymmen*

Varje fartyg med en bruttodräktighet av 400 eller mera ska i maskinrummet ha sådana anordningar, konstruktioner och arrangemang för förhindrande av oljeutsläpp som uppfyller kraven i bilaga I till MARPOL 73/78. Trafiksäkerhetsverket får på skriftlig ansökan bevilja undantag från kraven enligt detta moment, förutsatt att anordningen, arrangemanget eller konstruktionen uppfyller kraven i bilaga I till MARPOL 73/78.

Finska fartyg vars längd är minst 24 meter och bruttodräktighet mindre än 400 ska ha antingen en tank för insamling av slagvatten eller anordningar som motsvarar de modeller Trafiksäkerhetsverket har godkänt och som garanterar att utflödet har ett oljeinnehåll som utan utspädning inte överskrider 15 miljondelar.

Trafiksäkerhetsverket kan på de villkor som anges i bilaga I till MARPOL 73/78 besluta om anordningars, konstruktioners eller arrangemangs likvärdighet med de anordningar som krävs enligt 1 och 2 mom., om de är lika effektiva som de anordningar, konstruktioner eller arrangemang som krävs i 1 och 2 mom.

Det är förbjudet att på finska fartyg föra olja i tankar för om kollisionsskottet.

4 §

*Konstruktions- och anordningskrav på lastut-
rymmena i oljetankfartyg*

Oljetankfartygens konstruktion och anordningar ska motsvara kraven i bilaga I till MARPOL 73/78 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 417/2002 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2978/94 jämte ändringar.

Trafiksäkerhetsverket får utfärda föreskrifter om likvärdighet och på skriftlig ansökan bevilja undantag från kraven enligt 1 mom. i enlighet med bilaga I till MARPOL 73/78.

5 §

Fartygs beredskapsplaner för oljeförorening

Finska oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 och andra finska fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 ska ha en av Trafiksäkerhetsverket godkänd beredskapsplan för oljeförorening i enlighet med bilaga I till MARPOL 73/78.

6 §

Oljedagbok

På oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 ska fartygets befälhavare eller, under hans eller hennes tillsyn, någon annan person som hör till befälet föra oljedagbok.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. ska fartygets befälhavare eller, under hans eller hennes tillsyn, någon annan person som hör till befälet föra oljedagbok över maskinutrymmena på oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 och på andra fartyg vars bruttodräktighet är minst 400.

Trafiksäkerhetsverket ska fastställa formuläret för oljedagboken i enlighet med bilaga I till MARPOL 73/78. Trafiksäkerhetsverket ska utarbeta ett formulär för oljedagboken för oljetankfartyg med en bruttodräktighet under 150 i enlighet med bilaga I till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket och, när fartyget ligger i utländsk hamn, en behörig myndighet i utlandet har rätt att granska oljedagboken och på begäran få ett av befälhavaren styrkt utdrag ur den. Åtgärder som Trafiksäkerhetsverket vidtar med stöd av detta moment ska genomföras så snabbt som möjligt och utan att fartyget fördröjs i onödan.

Oljedagboken ska hållas på en plats där den är lätt tillgänglig för granskning, och den ska spa-

ras i tre år efter det att den sista anteckningen har gjorts i den.

7 §

IOPP-certifikat

Oljetankfartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 150 och andra fartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 400 ska uppfylla bestämmelserna om konstruktion och anordningar i bilaga I till MARPOL 73/78. Som ett bevis på detta ska fartyget beviljas ett internationellt oljeskyddscertifikat (*IOPP-certifikat*).

Trafiksäkerhetsverket ska på skriftlig ansökan utfärda IOPP-certifikat för finska fartyg enligt formuläret i bilaga I till MARPOL 73/78, förutsatt att fartyget uppfyller kraven i bilaga I till MARPOL 73/78. Trafiksäkerhetsverket får utfärda IOPP-certifikat för utländska fartyg på begäran av respektive fartygs flaggstat. Certifikatet utfärdas för viss tid, högst för fem år i taget.

8 §

Transport av olja på insjöområde

Det är förbjudet att på ett oljetankfartyg som trafikerar insjöområdet transportera

- 1) tung brännolja i lasttankar, och
- 2) olja av något slag i lasttankar som gränsar till fartygets botten eller bordläggning.

9 §

Borrplattformar och andra plattformar

På de i bilaga I till MARPOL 73/78 avsedda fasta och flytande plattformar som används för utforskning och utvinning av havsbottens mineraltillgångar och för därmed förknippad bearbetning utanför kusten och på andra plattformar ska följande tillämpas:

- 1) 1 kap. 6 § 2 mom., som gäller blandning av skadliga ämnen,
- 2) 1—4 § i detta kapitel, vilka gäller oljeutsläpp och förhindrande av sådana, och

3) 6 § 2—4 mom. i detta kapitel, som gäller oljedagbok över maskinutrymmen.

10 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga I till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemenskapens rättsakter, i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa utfärdas närmare bestämmelser om de utsläppsbegränsningar som gäller oljehaltiga blandningars hantering, egenskaper och ursprung samt användningen av fartyg, borrarplattor och andra plattformar.

Trafiksäkerhetsverket får i syfte att verkställa bilaga I till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärda tekniska föreskrifter i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

1) undantag, likvärdighet och modellerna för anordningar för behandling av utflödets oljeinnehåll och förflyttning av vätskor när det gäller de krav som i 3 och 4 § ställs på fartyg, borrarplattor och andra plattformar,

2) innehåll och uppställning i fråga om beredskapsplaner enligt 5 §,

3) formuläret för oljedagboken enligt 6 §, och

4) formuläret för IOPP-certifikatet enligt 7 §.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och i inrikes fart.

3 kap.

Oljeutsläppsavgift

1 §

Skyldighet att betala oljeutsläppsavgift

För brott mot förbudet i 2 kap. 1 § mot utsläpp av olja eller oljehaltig blandning i territorialvattnen eller i Finlands ekonomiska zon påförs en påföljdsavgift (*oljeutsläppsavgift*), om inte omfattningen och verkningarna av utsläppet ska betraktas som ringa. För brott mot utsläppsförbudet som begås av utländska fartyg i genomfart i Finlands ekonomiska zon påförs dock oljeutsläppsavgift endast om utsläppet medför omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångar i Finlands territorialhav eller ekonomiska zon.

Oljeutsläppsavgiften påförs den fysiska eller juridiska person som vid tidpunkten för överträdelsen är fartygets ägare eller redare (*avgiftsskyldig*). Oljeutsläppsavgiften kan inte påföras fartygets ägare, om denne påvisar att en redare har använt fartyget i ägarens ställe.

I ett partrederi ansvarar redarna solidariskt för oljeutsläppsavgiften.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på polisens, tullens, försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg.

2 §

Avgiftens storlek

Oljeutsläppsavgiften bestäms utifrån utsläppets omfattning och fartygets bruttodräktighet enligt den avgiftstabell som utgör bilaga till lagen.

3 §

Befrielse från oljeutsläppsavgiften

Oljeutsläppsavgift behöver inte påföras eller avgiften kan nedsättas, om den avgiftsskyldige visar att det skulle vara uppenbart oskäligt att påföra avgiften med hänvisning till en sådan nöd- eller olyckssituation där undantagsbestämmelserna i 2 kap. 2 § inte är tillämpliga eller till någon annan orsak som kan jämföras med en sådan.

4 §

Avgiftens subsidiaritet

Oljeutsläppsavgift kan inte påföras den som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för oljeutsläppet i fråga.

Den myndighet som påfört oljeutsläppsavgiften ska på ansökan undanröja avgiften, om den som har påförts avgiften senare döms till straff för samma oljeutsläpp.

5 §

Påförande av oljeutsläppsavgift

Oljeutsläppsavgiften påförs av gränsbevakningsväsendet. Vid gränsbevakningsväsendet fattas beslut om saken av kommandören eller biträdande kommandören för en sjöbevakningssektion eller av chefen för sjöbyrå vid sektionen.

Oljeutsläppsavgiften ska betalas till staten.

6 §

Åtgärder för att säkerställa påförande av oljeutsläppsavgift

För påförande av oljeutsläppsavgift kan behövliga åtgärder enligt detta kapitel och 12 kap. 9—11 § vidtas för att utreda saken.

Gränsbevakningsväsendet får stoppa ett fartyg på de villkor som anges i 12 kap. 9 och 10 § också om detta är motiverat för att säkra en avgiftsfordran. Beslutet om att stoppa fartyget får

av grundad anledning fattas före avgiftsbeslutet. Som villkor för att fartyget ska få fortsätta sin färd kan uppställas att det hos gränsbevakningsväsendet ställs en tillräcklig penningssäkerhet för fullgörandet av en eventuell avgiftsskyldighet. I fråga om deponering av säkerheten gäller lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Säkerheten ska återställas till den som ställt säkerheten när det inte längre finns skäl att hålla kvar den.

Ett beslut om att stoppa ett fartyg och ett beslut om ställande av säkerhet ska iakttas även om det överklagats. Om säkerhet har ställts för betalning av oljeutsläppsavgiften eller om det annars inte längre finns några skäl att hålla kvar fartyget, ska föreläggandet att stoppa fartyget omedelbart återtas. Ett beslut om att stoppa ett fartyg gäller i högst 14 dagar från det att beslutet meddelades.

Ett utländskt fartygs flaggstat ska utan dröjsmål underrättas om villkor som ställts för att fartyget ska få fortsätta sin färd.

7 §

Tillfälle att bli hörd

Fartygets ägare eller redare ska ges tillfälle att avge sin förklaring inom en med hänsyn till ärendets art tillräckligt lång tid före avgiftsbeslutet.

Om det annars finns risk för att syftet med ett beslut enligt 6 § 2 mom. äventyras, får ärendet avgöras utan att den berörda parten hörs.

Fartygets befälhavare företräder den avgiftsskyldige i ärenden som gäller oljeutsläppsavgiften.

8 §

Handräckning i ärenden som gäller oljeutsläppsavgift

En myndighet ska ge gränsbevakningsväsendet sådan handräckning som behövs för utföran-

det av en uppgift avseende oljeutsläppsavgiften och som myndigheten är behörig att ge.

9 §

Rätt att få uppgifter

Om utlämnandet av uppgifter inte skadar utredningen av ärendet, har förundersökningsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) rätt att till gränsbevakningsväsendet lämna ut sådana uppgifter som kommit fram i samband med förundersökningen av ett olagligt oljeutsläpp och som kan vara av betydelse för ett beslut om att påföra oljeutsläppsavgift för samma oljeutsläpp.

10 §

Rätt att söka ändring

Den avgiftsskyldige har rätt att överklaga ett beslut om oljeutsläppsavgift och ett beslut enligt 6 § 2 mom. genom besvär hos sjörättsdomstolen vid Helsingfors tingsrätt.

Sjörättsdomstolen är beslutför i den sammansättning som avses i 21 kap. 1 § 3 mom. i sjölagen (674/1994).

11 §

Anförande av besvär

Besvär ska anföras skriftligen inom 30 dagar efter det att beslutet med besvärсанvisning har delgetts den avgiftsskyldige. Besvärsskriften tillställs gränsbevakningsväsendet.

Gränsbevakningsväsendet ska utan dröjsmål sända besvärsskriften till Helsingfors tingsrätts kansli och bifoga kopior av handlingarna i ärendet och sitt eget utlåtande. När handlingarna sänds till tingsrätten ska det uppges när besvärsskriften har anlänt.

Besvären blir anhängiga vid sjörättsdomstolen när de handlingar som avses i 2 mom. anländer till domstolens kansli. Domstolen ska utan dröjsmål informera den ändringssökande och gränsbevakningsväsendet om tid och plats för

behandlingen och om följderna av den ändringssökandes utevaro.

En ändringssökande som inom föreskriven tid har gett in besvärsskriften direkt till den behöriga domstolen förlorar inte sin talan.

12 §

Förfarande i sjörättsdomstolen

Sjörättsdomstolen ska på grundval av besvären och annan utredning i ärendet pröva om det har funnits förutsättningar för att påföra oljeutsläppsavgiften. I fråga om behandlingen av ärendet gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om rättegång i brottmål.

När ärendet behandlas i sjörättsdomstolen ska gränsbevakningsväsendet bevisa de nödvändiga omständigheter som har legat till grund för påförandet av oljeutsläppsavgiften. Sjörättsdomstolen ska se till att ärendet blir grundligt behandlat.

Den som har fattat beslutet eller en tjänsteman som företräder denne ska närvara i sjörättsdomstolen när besvären behandlas. Den som söker ändring har rätt att närvara i sjörättsdomstolen. Ärendet kan prövas och avgöras trots den ändringssökandes utevaro

1) om inte sjörättsdomstolen anser det nödvändigt att höra den ändringssökande personligen, och

2) om han eller hon har kallats till domstolen vid äventyr av att ärendet kan prövas och avgöras trots den ändringssökandes utevaro.

13 §

Fortsatta besvär

Ändring i sjörättsdomstolens avgörande får sökas hos hovrätten genom besvär i enlighet med vad som föreskrivs i rättegångsbalken. I sådana beslut av sjörättsdomstolen som gäller stoppande av fartyg och ställande av säkerhet får ändring inte sökas genom besvär.

I fråga om behandlingen av besvärärendet i hovrätten och sökande av ändring hos högsta domstolen gäller i tillämpliga delar 26 och 30 kap. i rättegångsbalken. När hovrätten be-

handlar ett besvärssärendet ska gränsbevakningsväsendet ges tillfälle att bli hört med anledning av besvärerna och vid behov lägga fram utredning.

Gränsbevakningsväsendet har rätt att i syfte att upprätthålla en enhetlig rättspraxis överklaga avgöranden som sjörättsdomstolen och hovrätten träffar enligt denna lag, om domstolen eller rätten har ändrat eller upphävt dess beslut.

14 §

Tid inom vilken avgiften ska påföras

Oljeutsläppsavgift får inte längre påföras när tre år har förflutit från utsläppet.

15 §

Verkställighet av oljeutsläppsavgiften

Ett avgiftsbeslut verkställs efter det att det har vunnit laga kraft.

16 §

Tidsfrist för betalning samt ränta

Oljeutsläppsavgiften ska betalas inom 30 dagar från delfåendet av beslutet.

På en oljeutsläppsavgift som har förfallit till betalning och som inte har betalats senast på förfallodagen tas dröjsmålsränta ut enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

17 §

Ansvarig myndighet för verkställighet av oljeutsläppsavgiften

Rättsregistercentralen sköter verkställigheten av beslut om oljeutsläppsavgift.

Gränsbevakningsväsendet och domstolen ska underrätta Rättsregistercentralen om sina beslut. Rättsregistercentralen ska också underrättas om ett beslut genom vilket en oljeutsläppsavgift har nedsatts eller undanröjts.

4 kap.

Förhindrande av utsläpp av skadliga flytande ämnen från fartyg

1 §

Klassificeringen av skadliga flytande ämnen

I enlighet med regel 6 i bilaga II till MARPOL 73/78 ska bestämmelserna i bilagan tillämpas på transport av skadliga flytande ämnen i klasserna X, Y och Z.

Om ett flytande ämne inte hör till klass X, Y eller Z, ska det klassificeras i enlighet med bilaga II så att förfarandena vid dess transport kan bedömas.

Trafiksäkerhetsverket kan i enskilda fall på skriftlig ansökan bevilja undantag som gäller klassificeringen av ett skadligt flytande ämne när ämnet i fråga transporteras i inrikes fart, förutsatt att ett iakttagande av klassificeringsbestämmelserna skulle leda till oskälig svårighet eller oskäliga kostnader och dessutom skulle vara obefogat med hänsyn till den risk för miljöskada det orsakar.

2 §

Förbud mot utsläpp av skadliga flytande ämnen och utsläppsbegränsningar

Utsläpp till vatten av skadliga flytande ämnen från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga II till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsakter.

Det är förbjudet att i Antarktis från finska fartyg till vatten släppa ut skadliga flytande ämnen eller blandningar som innehåller sådana.

3 §

Utsläpp av skadliga flytande ämnen i undantagsfall

Bestämmelserna i 2 § gäller inte utsläpp av skadliga flytande ämnen till vatten, om

1) utsläppet är nödvändigt för att trygga fartygets säkerhet eller för att rädda människoliv,

2) utsläppet av det skadliga flytande ämnet beror på skada på fartyget eller dess utrustning och alla skäliga åtgärder har vidtagits efter det att skadan uppkommit, eller

3) det är fråga om utsläpp till vatten av sådana skadliga flytande ämnen som används för att minska skadan av förorening och berörda myndighet för skadebekämpning har fattat beslutet om att använda ämnet i varje enskilt fall.

Bestämmelserna i 1 mom. 2 punkten gäller inte när det har varit redarens eller fartygsbefälhavarens avsikt att orsaka skada eller denne handlat vårdslöst och medveten om att skada sannolikt skulle följa.

4 §

Konstruktions- och anordningskrav på kemikalietankfartyg

Kemikalietankfartyg som transporterar skadliga flytande ämnen i klasserna X, Y och Z enligt 1 § ska uppfylla kraven på kemikalietankfartyg enligt bilaga II till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket godkänner effektivitetstest av kemikalietankfartygs pump- och rörlighetsanordningar i enlighet med bilaga II till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket får bevilja dispens och på skriftlig ansökan bevilja undantag när det gäller kraven enligt 1 mom. samt bestämma om likvärdighet på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL 73/78.

5 §

Beredskapsplaner för marina föroreningar

Kemikalietankfartyg med en bruttodräktighet på minst 150 ska ha en beredskapsplan för marin

förorening med skadliga flytande ämnen i enlighet med bilaga II till MARPOL 73/78.

En plan enligt 1 mom. får kombineras med den beredskapsplan för oljeförorening som avses i 2 kap. 5 § till en fartygsplan för nödåtgärder vid marin förorening.

Trafiksäkerhetsverket är den myndighet som ska godkänna planerna enligt 1 och 2 mom.

6 §

Lasthanteringsmanual

Befälhavaren eller, under hans eller hennes tillsyn, någon annan person som hör till befälet ska på ett kemikalietankfartyg föra en lasthanteringsmanual om länsning och rengöring av fartyget på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket godkänner manualen på skriftlig ansökan, förutsatt att den uppfyller kraven i bilaga II till MARPOL 73/78.

7 §

Lastdagbok

Befälhavaren eller, under hans eller hennes tillsyn, någon annan person som hör till befälet ska på ett kemikalietankfartyg föra lastdagbok över driftsåtgärder som gäller lasten och missstag som sker vid utsläpp av lasten på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket och, när fartyget ligger i utländsk hamn, en behörig myndighet i utlandet har rätt att granska lastdagboken och på begäran få ett av befälhavaren styrkt utdrag ur den. Åtgärder som Trafiksäkerhetsverket vidtar med stöd av detta moment ska genomföras så snabbt som möjligt och utan att fartyget fördröjs i onödan.

Lastdagboken ska hållas på en plats där den är lätt tillgänglig för granskning, och den ska sparas i tre år efter det att den sista anteckningen har gjorts i den.

Trafiksäkerhetsverket ska fastställa formuläret för lastdagboken.

8 §

Andra certifikat som gäller transport av skadliga flytande ämnen

Ett kemikalietankfartyg ska ha certifikat på att det uppfyller kraven enligt Internationella sjöfartsorganisationens regler för sjötransport av farliga flytande kemikalier (*IBC-koden*) eller enligt organisationens regler för transport av kemikalier i bulk (*BCH-koden*).

Ett kemikalietankfartyg ska ha certifikat på att det uppfyller alla krav på fartyg av typ 3 enligt Internationella sjöfartsorganisationens internationella kemikaliebulkkod, med undantag av kravet på lasttankarnas placering, på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket ska på skriftlig ansökan utfärda certifikat som avses i 1 och 2 mom., förutsatt att fartyget i fråga uppfyller kraven i bilaga II. Trafiksäkerhetsverket får utfärda certifikat också till utländska fartyg på begäran av respektive fartygs flaggstat. Certifikatet utfärdas för viss tid, högst för fem år i taget.

9 §

Lossning av last och övervakning av rengöring av tankar

Ett kemikalietankfartygs befälhavare ansvarar för att skadliga flytande ämnen lossas, tankar och rörledningar rengörs, tvättvatten töms och anteckningar i lastdagboken görs i enlighet med bestämmelserna i bilaga II till MARPOL 73/78 och Helsingforskonventionen.

I hamnar där skadliga flytande ämnen lastas eller lossas ska det finnas av Trafiksäkerhetsverket bemyndigade inspektörer som kontrollerar att lastningen och lossningen av last som hör till olika klasser, rengöringen av tankarna och rörledningarna, anteckningarna i lastdagboken och övriga därmed jämförbara åtgärder utförs i enlighet med denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och i enlighet med bilaga II till MARPOL 73/78 och i Helsingforskonventionen. Fartyget ska stå för kostnaderna av kontrollerna.

Fartygets agent ska underrätta Trafiksäkerhetsverket om lossning i hamn av ett skadligt flytande ämne som hör till klass X eller Y. Anmälan ska göras i god tid, om möjligt minst 48 timmar före den avsedda lossningen.

På tankspolning och ventilation av lastrummen tillämpas bestämmelserna i bilaga II till MARPOL 73/78. Trafiksäkerhetsverket kan bevilja dispens från tankspolning och utfärda bestämmelser om ventilation av lastrester i enlighet med bilaga II.

10 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga II till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen och andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig samt Europeiska gemenskapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

1) klassificeringen av skadliga flytande ämnen enligt 1 §,

2) utsläpps begränsningar enligt 2 och 9 § när det gäller lossning av last, krav på tankspolning, koncentrationer i spolvatten, övervakning av tankerengöring, ventilation av lastutrymmen och förhållanden vid utsläpp av spolvatten, och

3) krav enligt 4 § på kemikalietankfartygens konstruktion.

Trafiksäkerhetsverket får i syfte att verkställa bilaga II till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen eller Europeiska gemenskapens rättsakter utfärda tekniska föreskrifter i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande bestämmelser:

1) 4 §, i fråga om undantag, dispens och likvärdighet,

2) 5 §, i fråga om beredskaps- och fartygsplaner,

3) 6 §, i fråga om lasthanteringsmanualer,

4) 7 §, i fråga om lastdagboken, och

5) 8 §, i fråga om certifikat.

De bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och i inrikes fart.

5 kap.

Förhindrande av utsläpp av toalettavfall från fartyg

1 §

Förbud mot utsläpp av toalettavfall och utsläppsbegränsningar

Utsläpp till vatten av obehandlat eller behandlat toalettavfall från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga IV till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsakter.

2 §

Utsläpp av toalettavfall i undantagsfall

Bestämmelserna i 1 § gäller inte utsläpp till vatten av toalettavfall, om

1) utsläppet är nödvändigt för att trygga fartygets och de ombordvarandes säkerhet eller för att rädda människoliv, eller

2) utsläppet av toalettavfallet beror på skada på fartyget eller dess utrustning och alla skäliga försiktighetsåtgärder har vidtagits för att förhindra eller minska utsläppet före och efter det att skadan uppkommit.

3 §

Krav på fartyg

Fartyg som har en bruttodräktighet på minst 400 eller som tar fler än 15 personer ska uppfylla kraven i bilaga IV till MARPOL 73/78.

De finska fartyg med toalett som inte uppfyller villkoren i 1 mom. och som inte är fritidsbåtar ska uppfylla kraven i bilaga IV till MARPOL 73/78.

4 §

Krav som gäller fritidsbåtar

Fritidsbåtar med toalett ska utrustas med toalettanordningar för toalettavfall i enlighet med regel 5 i bilaga IV till Helsingforskonventionen så att fartyget i funktion har en uppsamlingstank eller behandlingsanläggning för toalettavfall i enlighet med MARPOL 73/78. Vattenklosetter på fritidsbåtar ska vara kopplade till uppsamlingstanken eller behandlingsanläggningen.

5 §

ISPP-certifikat

Fartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 400 eller som tar fler än 15 personer ska uppfylla kraven i bilaga IV till MARPOL 73/78. Som ett bevis på detta ska fartyget beviljas ett internationellt föreningsskyddscertifikat för avloppsvatten (*ISPP-certifikat*).

Trafiksäkerhetsverket ska på skriftlig ansökan utfärda ISPP-certifikat för finska fartyg enligt formuläret i bilaga IV till MARPOL 73/78, förutsatt att fartyget uppfyller kraven i bilaga IV till den konventionen. Trafiksäkerhetsverket får utfärda ISPP-certifikat för utländska fartyg på begäran av respektive fartygs flaggstat. Certifikatet utfärdas för viss tid, högst för fem år i taget.

6 §

Undantag från förbudet mot utsläpp av toalettavfall

Trafiksäkerhetsverket får på skriftlig ansökan i fråga om finskt vattenområde bevilja undantag under de förutsättningar som nämns i bilaga IV till Helsingforskonventionen från sådant förbud och sådan begränsning som gäller utsläpp till vatten av obehandlat toalettavfall och

toalettanordningars överensstämmelse med kraven. Undantaget får inte strida mot Finlands internationella förpliktelser eller Europeiska gemenskapens rättsakter och dessutom ska undantaget vara av ringa betydelse för vattenskyddet.

Utöver vad som krävs i 1 mom. krävs det för beviljande av undantag att

1) det rör sig om en fritidsbåt eller något annat fartyg vars bruttodräktighet är mindre än 400 eller ett fartyg som tar högst 15 passagerare,

2) fartyget har byggts före den 1 januari 2000, och

3) det är tekniskt svårt att installera den utrustning som behövs för att följa utsläppsförbudet eller de kostnader som installeringen medför är oskäligt stora sett till fartygets värde.

Trafiksäkerhetsverket ska informera kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö om beslut enligt denna paragraf.

7 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga IV till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

1) utsläppsförbud och utsläppsbegränsning för toalettavfall enligt 1 §,

2) vilket slag av toalettavfall som ska anses ha behandlats på det sätt som avses i 1 §,

3) kraven på fartyg och fritidsbåtar enligt 3 och 4 §, och

4) undantag från utsläppsförbud enligt 6 §.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet eller i inrikes fart.

6 kap.

Förhinderande av utsläpp av fast avfall från fartyg

1 §

Förbud mot utsläpp av fast avfall och utsläppsbegränsningar

Utsläpp till vatten av fast avfall från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga V till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsakter.

Utsläpp av fast avfall till vatten från finska fartyg eller från fasta eller flytande plattformar som används för utforskning eller utvinning av havsbottnens mineraltillgångar eller för därmed förknippad verksamhet utanför kusten är förbjudet på det sätt som föreskrivs i bilaga V till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsakter.

Trafiksäkerhetsverket får i enlighet med bilaga V till MARPOL 73/78 typgodkänna sådana anordningar för sönderdelning av fast avfall vars användning medger tillämpning av de lindrigare bestämmelser om kvittblivning av fast avfall i vattnet som avses i bilaga V till MARPOL 73/78.

2 §

Utsläpp av fast avfall i undantagsfall

Bestämmelserna i 1 § gäller inte utsläpp till vatten av fast avfall, om

1) utsläppet är nödvändigt för att trygga fartygets och de ombordvarandes säkerhet eller för att rädda människoliv,

2) utsläppet av avfallet beror på skada på fartyget eller dess utrustning, förutsatt att alla skäliga försiktighetsåtgärder har vidtagits för att

förhindra eller minska utsläppet före och efter det att skadan uppkommit, eller

3) utsläppet beror på oavsiktlig förlust av syntetiska fiskenät, förutsatt att alla rimliga försiktighetsåtgärder har vidtagits för att förhindra sådan förlust.

3 §

Skyltning som anger förbud och begränsningar som gäller utsläpp av fast avfall till vatten

Ett fartyg med en längd av minst 12 meter ska på synligt ställe ha en sådan i bilaga V till MARPOL 73/78 avsedd skylt som anger att fartyget följer kraven enligt reglerna 3 och 5 i bilaga V i fråga om behandling av fast avfall. Skylten ska vara på fartygets arbetsspråk och när det gäller internationella resor även på engelska, franska eller spanska.

4 §

Fartygs avfallshanteringsplan

Fartyg med en bruttodräktighet på minst 400 och fartyg registrerade för transport av minst 15 personer ska ha en sådan avfallshanteringsplan som avses i bilaga V till MARPOL 73/78. Planen ska vara avfattad på fartygets arbetsspråk och gälla hantering av fast avfall. Besättningens ska följa planen.

5 §

Fartygs avfallsdagbok

När ett finskt fartyg eller ett fartyg i internationell fart som anlöper en hamn i Finland har en bruttodräktighet på minst 400 eller registrerats för transport av minst 15 personer ska antingen befälhavaren eller under befälhavarens tillsyn någon annan i befälet föra avfallsdagbok över det fasta avfallet. Detsamma gäller fasta eller flytande plattformar.

Avfallsdagboken ska bevaras på ett sådant ställe att den är lätt tillgänglig för inspektion. Dagboken ska förvaras två år efter den sista anteckningen i dagboken.

Trafiksäkerhetsverket och, när fartyget ligger i utländsk hamn, en behörig myndighet i utlandet har rätt att granska avfallsdagboken och på begäran få ett av befälhavaren styrkt utdrag ur den. Åtgärder som Trafiksäkerhetsverket vidtar med stöd av detta moment ska utföras så snabbt som möjligt och utan att fartyget fördröjs i onödan.

Trafiksäkerhetsverket ska fastställa formuläret för avfallsdagboken i enlighet med bilaga V till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket får på skriftlig ansökan, i enlighet med bilaga V till MARPOL 73/78 i enskilda fall bevilja undantag från kravet att föra avfallsdagbok.

6 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga V till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser om de utsläppsförbud och utsläppsbegränsningar som avses i 1 § i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa.

Trafiksäkerhetsverket får i syfte att verkställa bilaga V till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen eller Europeiska gemenskapens rättsakter utfärda tekniska föreskrifter i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

1) typgodkännanden som gäller sådana sönderdelningsanordningar som behövs för att följa den begränsning enligt 1 § som gäller utsläpp av fast avfall, och

2) formuläret för fartygets avfallsdagbok enligt 5 §.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. kan utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och i inrikes fart.

7 kap.

Förhinderande av luftförorening från fartyg

1 §

Förhinderande och begränsning av utsläpp av luftförorening ämnen

Utsläpp av luftförorening ämnen från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon på det sätt som föreskrivs i bilaga VI till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsakter.

2 §

Förbud och begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar från olje- och kemikalietankfartyg

Utsläpp av flyktiga organiska föreningar från olje- och kemikalietankfartyg får i enlighet med 15 § förbjudas eller begränsas i hamnar inom finskt territorium enligt bilaga VI till MARPOL 73/78 eller andra internationella förpliktelser som Finland har åtagit sig eller Europeiska gemenskapens rättsakter.

3 §

Begränsning av och förbud mot ozonnedbrytande ämnen

I fråga om begränsningar och förbud som gäller ozonnedbrytande ämnen som används på fartyg föreskrivs i miljöskyddslagen och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdas med stöd av den, om det inte finns bestämmelser om saken i Europeiska gemenskapens rättsakter.

4 §

Utsläpp av luftförorening ämnen i undantagsfall

De utsläppsförbud och utsläpps begränsningar som avses i detta kapitel tillämpas inte på

1) verksamhet som krävs för att trygga fartygs säkerhet eller rädda människoliv,

2) utsläpp som föranletts av att ett fartyg eller dess utrustning skadats, om alla skäligen åtgärder för att förhindra eller minimera utsläppet har vidtagits efter skadan och redaren eller fartygsbefälhavaren inte uppsåtligt har förorsakat skadan eller handlat vårdslöst och medveten om att skada sannolikt skulle följa.

5 §

Krav på fartygens anordningar

Fartygets dieselmotor och dess avgasreningsystem och avgasreningsmetoder ska uppfylla kraven i Europeiska gemenskapens rättsakter. Om dieselmotorns uteffekt överstiger 130 kilowatt, ska avgasrenings systemet och avgasreningsmetoderna också uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket och ett godkänt klassificeringssällskap som verket bemyndigat ska på skriftlig ansökan godkänna finska fartygs dieselmotorer och deras avgasrenings system och avgasreningsmetoder, förutsatt att de uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket får bestämma om likvärdighet utifrån vissa anordningars, materials, utrustningars eller apparaters effekt och på skriftlig ansökan i enskilda fall bevilja undantag i enlighet med bilaga VI till MARPOL 73/78 och Europeiska gemenskapens rättsakter.

6 §

IAPP-certifikat

Fartyg i internationell trafik med en brutto-dräktighet på minst 400 ska ha ett internationellt luftskyddscertifikat (IAPP-certifikat) som anger

att fartyget uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78.

Trafiksäkerhetsverket ska på skriftlig ansökan utfärda IAPP-certifikat för finska fartyg enligt formuläret i bilaga VI till MARPOL 73/78, förutsatt att fartyget uppfyller kraven i bilaga VI till den konventionen. Trafiksäkerhetsverket får utfärda IAPP-certifikat för utländska fartyg på begäran av respektive fartygs flaggstat. Certifikatet utfärdas för viss tid, högst för fem år i taget.

7 §

Kvalitetskrav på bränsle

Bränslen som används på fartyg ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78 och i Europeiska gemenskapens rättsakter.

De krav som avses i 1 mom. ska emellertid inte tillämpas på bränslen avsedda för forskning och testning eller på bränslen som används ombord på fartyg som använder ett godkänt reningssystem eller någon annan godkänd teknisk metod som uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78.

8 §

Bestämningsmetoder för bränslen

Marina bränslens överensstämmelse med kraven ska bestämmas med metoder som uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland och Europeiska gemenskapens rättsakter.

9 §

Överlåtelsebevis för bränsle och prov över bränsle

Fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 ska ha ett sådant överlåtelsebevis för bränsle utfärdat av en bränsleleverantör som överensstämmer med bilaga VI till MARPOL 73/78. Överlåtelsebeviset ska åtföljas av ett prov över bränsle.

Beviset och provet ska förvaras på fartyget i enlighet med bilaga VI till MARPOL 73/78.

10 §

Försök med nya reningsmetoder

Försök med nya reningsmetoder ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78 och i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Trafiksäkerhetsverket ska på skriftlig ansökan bevilja tillstånd att göra försök förutsatt att kraven enligt 1 mom. är uppfyllda. Tillståndet får beviljas för högst 18 månader.

Resultaten av försöken ska lämnas till Trafiksäkerhetsverket, som ska lägga fram dem offentligt inom sex månader efter det att försöken avslutats.

11 §

Avfallsförbränning på fartyg

Förbränning av avfall som uppstår vid fartygs normala drift är förbjuden på finskt vattenområde.

Förbränning av avfall som uppstår vid fartygs normala drift är i Finlands ekonomiska zon och på finska fartyg också utanför den zonen tillåten endast i fartygets avfallsförbränningsugn. Bestämmelser om de ämnen vars förbränning är förbjuden i Finlands ekonomiska zon och på finska fartyg även utanför den zonen finns i bilaga VI till MARPOL 73/78 och i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Ett fartygs avfallsförbränningsugn ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL 73/78.

12 §

Övervakning som gäller marina bränslen

Tullverket ska övervaka att marina bränslen som från Finland levereras till fartyg uppfyller kraven i fråga om svavelhalt. Övervakningen ska genomföras genom att ett representativt antal prover tas på lager och distributionsstationer för bränsle, proverna analyseras och resultatet rapporteras till Finlands miljöcentral.

Trafiksäkerhetsverket ska sköta övervakningen av att bränslen på fartyg uppfyller de krav som uppställts.

13 §

Rapportering om marina bränslen

Tillverkare, försäljare och importörer av marina bränslen ska ge Trafiksäkerhetsverket och Finlands miljöcentral information om kvantiteten och kvaliteten på de marina bränslen som släppts ut på marknaden i Finland. Den rapporteringen ska ske i enlighet med bilaga VI till MARPOL 73/78 och Europeiska gemenskapens rättsakter.

Trafiksäkerhetsverket och Finlands miljöcentral ska rapportera om marina bränslen till Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med bilaga VI till MARPOL 73/78 och Europeiska gemenskapens rättsakter.

14 §

Temporärt undantag från kvalitetskraven på bränsle

Miljöministeriet får på skriftlig ansökan bevilja ett temporärt undantag från de krav på bränslekvalitet som följer av detta kapitel. Undantagen ska då beviljas i enlighet med de grunder som anges i bilaga VI till MARPOL 73/78 och i Europeiska gemenskapens rättsakter. Ett undantag får gälla i högst sex månader åt gången.

15 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga VI till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om finskt vattenområde och Finlands ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områ-

den utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon om följande:

1) förbud och begränsning av utsläpp enligt 1 §,

2) förbud och begränsning av utsläpp enligt 2 §,

3) utsläppskrav i fråga om fartygsmotorer och motorernas avgasreningssystem och avgasreningssystemer och utsläpp till vatten från avgasreningssystemen enligt 5 §,

4) undantag som får beviljas från kraven på överensstämmelse när det gäller fartygsmotorer och motorernas avgasreningssystem och avgasreningssystemer enligt 5 §,

5) IAPP-certifikatet enligt 6 §,

6) kvalitetskrav på fartygsbränsle, bestämningsmetoder för bränslen, överlåtelsebevis för bränsle och dess beviljande samt tillhörande observation och övervakning enligt 7—9 §,

7) försök med nya reningssystemer enligt 10 §,

8) i 11 § avsedda ämnen vars förbränning är förbjuden i Finlands ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon,

9) verksamhetsidkares skyldighet enligt 10 och 13 § att lämna uppgifter om bränslekvantiteter och bränslekvalitet, svavelhalt och resultatet av försök med nya reningssystemer till i förordning angiven myndighet i syfte att fullgöra skyldigheter enligt detta kapitel, och

10) närmare villkor för temporärt undantag från kvalitetskraven på bränsle enligt 14 §.

Trafiksäkerhetsverket får i syfte att verkställa bilaga VI till MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen eller Europeiska gemenskapens rättsakter utfärda tekniska föreskrifter i fråga om Finlands territorialvatten och ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om sådana i 5 § 3 mom. avsedda likvärdigheter utifrån vissa anordningar, materials, utrustningars eller apparaters effekt som beviljas i fråga om motorers och deras avgasreningssystemer och avgasreningssystemers överensstämmelse med kraven.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom.

kan utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och i inrikes fart.

8 kap.

Andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland och som gäller förhindrande av miljöförstöring som orsakas av normal drift av fartyg

1 §

Förbud mot användning av skadliga påväxthindrande system som används för att skydda fartyg

Bestämmelser om förbud att använda skadliga påväxthindrande system (*antifoulingsystem*) som används för att skydda fartyg finns i TBT-förordningen. Förbudet gäller fartyg som för en EG-medlemsstats flagg och fartyg som för annan flagg och som anlöper en hamn eller offshore-terminal i en EG-medlemsstat.

Det är förbjudet att använda skadliga påväxthindrande system som används för att skydda fartyg på fartyg som för en annan AFS-konventionsparts flagg. Förbudet gäller inom insjöområdet, Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också utanför dessa områden på det sätt som föreskrivs i AFS-konventionen.

2 §

AFS-försäkringen

Trafiksäkerhetsverket är mottagande myndighet när det gäller AFS-försäkringen i fråga om ett finskt fartyg.

3 §

Sändande av information

Trafiksäkerhetsverket ansvarar för att Internationella sjöfartsorganisationen tillställs de uppgifter som AFS-konventionen kräver. Finlands miljöcentral ska se till att Trafiksäkerhetsverket får uppgifter om påväxthindrande system

som godkänts eller förbjudits eller vars användning begränsats genom nationell lagstiftning.

9 kap.

Mottagning av avfall i hamn

1 §

Hur avfall tas emot i hamn

Hamninnehavaren ska se till att det i hamn finnas anordningar som är tillräckliga för att av de fartyg som anlöper hamnen ta emot följande avfall som lämnas till innehavaren för omhändertagande:

- 1) oljehaltigt avfall,
- 2) avfall som innehåller skadliga flytande ämnen,
- 3) toalettavfall,
- 4) fast avfall,
- 5) sådant avfall från avgasrening vars utsläpp i miljön är förbjudet enligt bilaga VI till MARPOL 73/78, och
- 6) lastrester.

I oljehamnar ska det dessutom finnas anordningar som är tillräckliga för att ta emot oljehaltigt barlast- och tankrengöringsvatten från tankfartyg som anlöper dessa hamnar.

För anskaffning och användning av mottagningsanordningarna för sådana skadliga flytande ämnen som avses i 1 mom. 2 punkten samt för transport och behandling av avfall och blandningar svarar importören eller annan mottagare eller exportören eller annan avsändare av det ämne som ska transporteras.

För innehavare av hamnar som huvudsakligen är avsedda för fritidsbåtar (*småbåtshamnar*) gäller skyldigheten att ta emot avfall hamnar som har minst 50 båtplatser eller i vars anslutning det finns plats för vinterförvaring av minst 50 fritidsbåtar, om det tas ut en avgift eller annan ersättning för båtplatserna. Innehavaren av en småbåtshamn kan komma överens med en annan hamninnehavare om en gemensam mottagningsplats, varvid hamnarna i detta avseende anses vara en (1) hamn.

2 §

Hur avfall tas emot i reparationshamnar

Hamninnehavaren ska se till att det i hamnar där det utförs fartygsreparationer (*reparationshamn*) utöver de mottagningsanordningar som avses i 1 § finns tillräckliga mottagningsanordningar för ozonnedbrytande ämnen som härrör från fartyg som använder hamnen och för utrustning som innehåller sådana ämnen då utrustningarna lossas från fartyg.

I en reparationshamn ska det i förekommande fall finnas anordningar som dessutom är tillräckliga för att ta emot oljehaltigt barlast- och tankrengöringsvatten från tankfartyg som anländer till dessa hamnar.

Innehavaren av en reparationshamn ska dessutom se till att det finns tillräckliga mottagningsanordningar för kemikalietankfartyg som anländer för reparation.

3 §

Avfallshanteringsplan för hamn

Hamninnehavaren ska göra upp en avfallshanteringsplan för hamnen för att ordna hanteringen av fartygsgenererat avfall från fartyg som avses i 1 §. En småbåtshamn får göra upp en gemensam avfallshanteringsplan tillsammans med en annan småbåtshamn. Den planen kan gälla en eller flera typer av avfall.

Vid planeringen av de åtgärder som ingår i planen, såsom mottagning, insamling, lagring, hantering och återvinning av avfallet ska hamnens storlek och beskaffenhet samt de typer av fartyg som anlöper hamnen beaktas. I planen ska det dessutom krävas att de åtgärder som behövs för avfallshanteringen ska övervakas, observerade brister avhjälpas utan dröjsmål och avfallshanteringsverksamheten kontinuerligt utvecklas.

Hamnen ska följa avfallshanteringsplanen efter det att den har godkänts.

4 §

Godkännande av avfallshanteringsplanen

Avfallshanteringsplanen för en hamn ska läggas fram för godkännande för den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde hamnen är belägen. Småbåtshamnar ska dock presentera sina planer för godkännande hos miljöförvaldigheten i den kommun där hamnen är belägen.

En avfallshanteringsplan ska ändras, om det sker en betydande förändring i fråga om kvalitet, kvantitet eller hantering av det avfall som avlämnas i en hamn. Om det inte finns något behov att ändra planen inom tre år från dess godkännande ska hamninnehavaren till den berörda tillsynsmyndigheten skicka en anmälan om att planen fortsatt gäller. Planen ska ändras på tillsynsmyndighetens uppmaning. Det ska av uppmaningen framgå vilka delar av planen som ska ändras.

En hamns avfallshanteringsplan ska godkännas om avfallsmottagningen och mottagningsanordningarna uppfyller kraven i detta kapitel och 10 kap. och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem.

När en hamns avfallshanteringsplan har godkänts ska närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaldigheten registrera planen i datasystemet för miljöförvaldsinformation enligt miljöskyddslagen. Ett registerutdrag ska då sändas till hamninnehavaren.

5 §

Tillfälle att bli hörd och informering om en hamns avfallshanteringsplan

Innan hamninnehavaren lägger fram avfallshanteringsplanen för närings-, trafik- och miljöcentralen för godkännande ska denne bereda de fartygsinnehavare som använder hamnen, deras företrädare och andra som kan beröras av planen tillfälle att uttrycka sin åsikt om avfallshanteringsplanen eller om en ändring av den. Utkastet till avfallshanteringsplan ska under minst 14 dagar under den tid hamnen är i funktion finnas till

påseende där hamninnehavaren bedriver verksamhet eller på något annat ändamålsenligt sätt. De som använder hamnen och andra berörda ska på anslagstavla informeras om att utkastet finns till påseende. Dessutom ska information om att utkastet finns till påseende finnas på en webbplats eller meddelas elektroniskt, per brev eller på något annat ändamålsenligt sätt.

Hamninnehavaren ska tillställa dem som företräder fartyg som använder hamnen uppgifter om avfallshanteringsarrangemangen i hamnen och om avfallshanteringsavgifterna. Detta ska ske så att hamnens samtliga viktiga användargrupper får denna information. Närings-, trafik- och miljöcentralen får i samband med att den godkänner en avfallshanteringsplan vid behov bestämma vilka språk informationen ska lämnas på till företrädarna för hamnanvändarna.

6 §

Onödigt dröjsmål ska undvikas

Mottagningen av sådant fartygsgenererat avfall som avses i 1 § ska ordnas så att fartygen inte orsakas onödigt dröjsmål.

7 §

Rapportering

Närings-, trafik- och miljöcentralerna, Trafiksäkerhetsverket och hamnarna ska sända den information som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester, nedan kallat *fartygsavfallsdirektivet*, till Finlands miljöcentral, som har i uppgift att sammanställa en rapport som ska skickas till Europeiska gemenskapernas kommission.

8 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemen-

skapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser om följande:

- 1) arrangemang för mottagning av avfall i hamn enligt 1 §,
- 2) arrangemang för mottagning av avfall i reparationshamnar enligt 2 §, och
- 3) struktur och innehåll i hamnens avfallshanteringsplan enligt 3 §.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. kan utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet eller i inrikes fart.

10 kap.

Avlämning av avfall i hamn

1 §

Obligatorisk avlämning av fartygsavfall och lastrester

Ett finskt fartyg som anlöper en hamn i Östersjöområdet och inom Europeiska gemenskapen eller ett fartyg som inte är finskt och som anlöper en hamn inom finskt territorium ska, innan det lämnar hamnen, till de mottagningsanordningar för avfall som finns i hamnen avlämna allt sitt fartygsavfall och alla sina lastrester.

Om det inte finns någon mottagningsanordning i en småbåtshamn ska avfallet från en fritidsbåt avlämnas till någon annan lämplig mottagningsanordning i land, om inte avfallet med stöd av denna lag kan lämnas ombord.

Skyldigheten att avlämna avfall enligt 1 mom. gäller emellertid inte

1) små mängder avfall enligt definition i förordning av statsrådet,

2) när det av orsaker som inte beror på fartyget skulle medföra onödigt dröjsmål för fartyget att avlämna avfallet i hamnen; då krävs det också att fartyget har tillräckligt med separata upplagringsutrymmen för allt fartygsavfall och alla lastrester som har uppstått på fartyget och kommer att uppstå på fartyget under den kommande färden, eller

3) avlämnande av toalettavfall om fartygets tankar för detta avfall räcker till för färden till nästa hamn.

Trots vad som föreskrivs i 3 mom. får Trafiksäkerhetsverket i förekommande fall kräva att allt avfall ombord på fartyget ska avlämnas i hamn innan fartyget lämnar hamnen, om följande kriterier är uppfyllda:

1) det föreligger risk för att avfallet släpps ut i vattnet, och

2) det är motiverat att anta att den hamn där avfallet är tänkt att avlämnas inte har ändamålsenliga mottagningsanordningar och det är inte känt i vilken hamn avfallet ska avlämnas.

Fartygets befälhavare ansvarar för att man på fartyget iakttar de skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel eller i enlighet med det.

2 §

Avgifter för fartygsavfall och lastrester

Hamninnehavaren ska ta ut en avgift för att täcka kostnaderna för avfallshantering av alla fartyg som anlöper hamnen, oavsett om fartyget lämnar avfall i hamnen eller inte. Avgifterna ska innefatta kostnaderna för hanteringen av följande fartygsavfall:

- 1) oljehaltigt avfall,
- 2) fast avfall, exklusive lastrester, och
- 3) toalettavfall.

Hamninnehavaren ska i syfte att täcka kostnaderna för avfallshantering ta ut en avgift också av de fartyg som anlöper hamnen och som avlämnar lastrester till hamnens mottagningsanordningar.

Avgifterna kan ingå i den hamnavgift som tas ut för fartygen. Hamnen ska uppge avgiftsbeloppet och avgiftskriterierna. Avgifterna kan graderas exempelvis efter fartygstyp, fartygsklass eller fartygets storlekssklass, men avgifterna får inte vara beroende av hur mycket avfall fartyget lämnar i hamnen. Nedsättning på avgifterna kan beviljas, om fartyget använder anordningar eller metoder eller sådant högklassigt bränsle som gör att den avfallsmängd som fartyget avlämnar i land är mindre än vanligt eller kan återvinnas.

Avgift enligt 1 mom. tas dock inte ut för fiskefartyg och inte heller för fritidsbåtar som får transportera högst 12 passagerare. Någon avgift tas heller inte ut för sådana fartyg som Trafiksä-

kerhetsverket med stöd av 4 § i detta kapitel har befriat från obligatorisk avlämning av fartygsavfall och lastrester.

3 §

Anmälan om fartygsavfall och lastrester

När ett fartyg anlöper en hamn inom finskt territorium ska befälhavaren eller någon som denne befullmäktigat avge en anmälan om fartygsavfall och lastrester till innehavaren av anlöpshamnen. Anmälan ska avges minst 24 timmar före ankomsten eller omedelbart vid avfärden från den föregående hamnen, om färdtiden understiger 24 timmar. Om fartygets slutliga anlöpshamn blir klar först när mindre än 24 timmar återstår före ankomsten till hamnen, ska anmälan avges omedelbart då den slutliga anlöpshamnen är känd. Informationen ska förvaras ombord åtminstone till nästa anlöpshamn och ska på begäran uppvisas för myndigheterna i en EG-medlemsstat.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte fiskefartyg och inte heller fritidsbåtar som tar högst 12 passagerare.

Trafiksäkerhetsverket ska kontrollera efterlevnaden av fartygsavfallsdirektivet och därvid granska anmälningar och inspektera fartyg i enlighet med direktivet. Hamnarna ska se till att verket för kontrollen har tillgång till anmälningarna om fartygsavfall. Anmälningarna kan kommuniceras från fartyget till hamnen och från hamnen till Trafiksäkerhetsverket med hjälp av en elektronisk anslutning.

4 §

Undantag från den obligatoriska avlämningen och anmälningskyldigheten

Trafiksäkerhetsverket kan på skriftlig ansökan medge undantag från den obligatoriska avlämning av fartygsavfall och lastrester som avses i 1 § och skyldigheten att anmäla sådant avfall enligt 3 § i fråga om ett fartyg som är i reguljär trafik så att det upprepat går i trafik enligt en tidtabell eller på en på förhand bestämd rutt mel-

lan angivna hamnar och minst en gång varannan vecka anlöper en angiven finsk hamn som ligger vid denna rutt. Undantag kan också beviljas för fartyg som är i kryssningstrafik eller annan trafik så att det avgår från och anlöper en och samma finska hamn utan att anlöpa mellanliggande hamnar. För att undantag ska kunna medges krävs det dessutom att fartyget har ingått ett avfallshanteringsavtal med ett seriöst företag i avfallshanteringsbranschen eller med hamnen. Trafiksäkerhetsverket ska på det sätt som närmare framgår av beslutet om undantag tillställas en utredning om att fartyget i huvudsak använder tjänster enligt avfallshanteringsavtalet. Undantaget beviljas för viss tid, högst för fem år i taget.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta de berörda hamnarna som sitt beslut.

Trafiksäkerhetsverket ska regelbundet och åtminstone en gång om året underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om dispens som beviljats.

5 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna enligt 1 § 3 mom. 2 punkten att låta bli att avlämna avfall i hamnen.

Trafiksäkerhetsverket får i syfte att verkställa MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärda tekniska föreskrifter om det sätt att anmäla avfall på som avses i 3 §.

De närmare bestämmelser och tekniska föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. kan utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet eller i inrikes fart.

11 kap.

Fartygsbefälhavarens skyldigheter vid tillbud

1 §

Anmälan av oljeskada och fara för oljeskada och vidtagande av omedelbara bekämpningsåtgärder

Om olja har kommit ut i vattnet från ett fartyg eller om fara för oljeläckage hotar då ett fartyg stöter på grund eller kolliderar, får maskinfel eller något annat haveri inträffar, ska fartygets befälhavare omedelbart anmäla oljeskadan eller faran för en sådan till den behöriga sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen, nödcentralen eller VTS-myndigheten. Befälhavare för finska fartyg ska underrätta den närmaste kuststatens myndigheter om oljeskador och fara för oljeskada utanför finskt vattenområde och Finland ekonomiska zon. Befälhavaren ska dessutom vidta sådana omedelbara bekämpningsåtgärder som han eller hon skäligen kan förutsättas vidta.

Observerar befälhavaren på ett finskt fartyg i Finlands territorialvatten eller ekonomiska zon olja på vattnet i en så stor mängd att det med hänsyn till väderleken och andra förhållanden föreligger risk för oljeskada, ska han eller hon anmäla sin iakttagelse till den behöriga sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen, nödcentralen eller VTS-myndigheten eller, utanför finskt vattenområde och Finland ekonomiska zon, till myndigheterna i den närmaste kuststaten. Gör någon som hör till fartygets besättning eller befäl motsvarande iakttagelse, är han eller hon skyldig att anmäla saken till fartygets befälhavare.

Fartygets befälhavare behöver ändå inte göra en anmälan enligt 2 mom., om det är uppenbart att de myndigheter som nämns i det momentet redan har fått information om det inträffade.

2 §

Anmälan av utsläpp av andra skadliga ämnen eller fara för sådana utsläpp och vidtagande av omedelbara bekämpningsåtgärder

Om ett fartyg på finskt vattenområde eller i Finlands ekonomiska zon orsakar utsläpp till vatten av ett annat skadligt ämne än olja, ska fartygets befälhavare utan dröjsmål underrätta den behöriga sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen, nödcentralen eller VTS-myndigheten om fartyget, dess tillstånd, position och last och om händelsens art och dessutom vidta sådana omedelbara bekämpningsåtgärder som han eller hon skäligen kan förutsättas vidta.

I fråga om ett fartyg vars längd är minst 15 meter är befälhavaren skyldig att underrätta den behöriga sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen, nödcentralen eller VTS-myndigheten om de omständigheter som avses i 1 mom. även i situationer där utsläpp inte har ägt rum, men risk för utsläpp föreligger. Detta gäller när fartyget har lidit skada, fartygets last har förskjutits eller fartygets maskineri eller utrustning har skadats på ett sätt som försämrar förutsättningarna för en säker navigering.

Utanför finskt vattenområde och Finlands ekonomiska zon ska befälhavaren på ett finskt fartyg göra anmälan som avses i 1 och 2 mom. till myndigheterna i närmaste kuststat.

Om fartygets befälhavare är förhindrad att göra en anmälan som avses i denna paragraf, ska fartygets ägare, befraktare, användare eller trafikidkare eller deras ombud ta på sig ansvaret för befälhavarens anmälningsskyldighet.

3 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa MARPOL 73/78, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som Finland åtagit sig och Europeiska gemenskapens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om Finlands territorialvatten och eko-

nomiska zon och, när det gäller finska fartyg, också utanför dessa områden om följande:

1) sättet att anmäla oljeskador och fara för oljeskada enligt 1 §, och

2) sättet att anmäla utsläpp av andra skadliga ämnen och fara för sådana utsläpp enligt 2 §.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. kan utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet eller i inrikes fart.

12 kap.

Tillsyn och administrativt tvång

1 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är Trafiksäkerhetsverket, Finlands miljöcentral, närings-, trafik- och miljöcentralerna, gränsbevakningsväsendet, tullverket och polisen.

Kommunikationsministeriet och miljöministeriet ska inom respektive förvaltningsområde sörja för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamheten enligt denna lag.

2 §

Trafiksäkerhetsverkets tillsynsuppgifter

Trafiksäkerhetsverket ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter i den mån bestämmelserna och föreskrifterna gäller

- 1) fartyg, dess konstruktion och last,
- 2) fartygsbränsle och dess kvalitet,
- 3) utsläpp från fartyg till luft och vatten,
- 4) skadliga påväxthindrande system som används för att skydda fartyg,
- 5) fartygens utrustning,
- 6) användningen av fartyg,
- 7) fartygets certifikat och andra handlingar,
- 8) fartygsbefälhavarens och den övriga besättningens anmälningsskyldighet, och
- 9) skyldigheten att avlämna avfall i hamn.

Trafiksäkerhetsverket ska även utöva annan tillsyn över iakttagande av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter, om inte annat bestäms någon annanstans i denna lag.

Trafiksäkerhetsverket är ledande tillsynsmyndighet när det gäller tillsynen över efterlevnaden på insjöområdet av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter om utsläpp till vatten från fartyg.

3 §

Finlands miljöcentralers tillsynsuppgifter

Finlands miljöcentral är ledande tillsynsmyndighet när det gäller tillsynen över efterlevnaden i Finlands territorialvatten och ekonomiska zon av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter om utsläpp till vatten från fartyg.

4 §

Närings-, trafik- och miljöcentralernas tillsynsuppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska inom sina respektive verksamhetsområden utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter till den del de gäller

- 1) hamnarnas planering av avfallshantering,
- 2) anordningar för mottagning av fartygsgenererat avfall i hamn, och
- 3) hamnarnas avgifter för avfallshanteringen.

Tillsynsuppgiften gäller särskilt sådana hamnar för handelssjöfart som måste ha miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

5 §

Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens tillsynsuppgifter

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska särskilt utöva tillsyn över småbåtshamnarnas av-

fallshantering och mottagningen av avfall från fritidsbåtar.

6 §

Gränsbevakningsväsendets tillsynsuppgifter

Gränsbevakningsväsendet ska utöva tillsyn över efterlevnaden i Finlands territorialvatten och ekonomiska zon av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter om utsläpp till vatten från fartyg.

7 §

Tullverkets tillsynsuppgifter

Tullverket ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter om kvaliteten på bränsle som släpps ut på marknaden i Finland.

8 §

Polisens tillsynsuppgifter

Polisen ska utöva tillsyn över efterlevnaden på insjöområdet och i Finlands territorialvatten av bestämmelserna i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter om utsläpp till vatten från fartyg.

9 §

Handräckning

När tillsynsmyndigheterna utför uppgifter enligt denna lag ska Meteorologiska institutet, Finlands miljöcentral, försvarsmakten och regionförvaltningsverket inom respektive behörighet ge dem den handräckning de behöver.

Bestämmelser om handräckning när det gäller oljeutsläppsavgift finns i 3 kap. 8 §.

10 §

Tillsynen över fartygens konstruktion, utrustning, anordningar, rutiner och arrangemang

Bestämmelser om tillsynen över fartygs konstruktion, utrustning, anordningar, rutiner och arrangemang ombord och därtill ansluten inspektion och om andra åtgärder på finskt vattenområde och, när det gäller finska fartyg, också utanför finskt vattenområde finns i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995).

11 §

Utredning av inträffade utsläpp och åtgärder vid omedelbar risk för vattenförorening

Trafiksäkerhetsverket samt gränsbevakningsväsendet och polisen har rätt att i syfte att utreda utsläpp och förekomsten av skadliga påväxthindrande system förrätta inspektioner på finska fartyg och ta prover för att utreda ursprunget till olja eller något annat skadligt ämne som observerats i vattnet. Detsamma gäller ett utländskt fartyg då det ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde eller framförs på finskt vattenområde. Bestämmelser om åtgärder som gäller ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav finns dock i 12 §.

Trafiksäkerhetsverket samt gränsbevakningsväsendet och polisen får, när utredandet av utsläpp eller förekomsten av skadliga påväxthindrande system kräver det eller när det finns grundad anledning att anta att fartygets färd av någon annan orsak än en sådan som har samband med fartygets konstruktion, utrustning, anordningar, rutiner eller arrangemang ombord är förknippad med en omedelbar risk för vattenförorening, stoppa fartyget när det ligger i hamn eller till ankars på finskt vattenområde. Detsamma gäller ett finskt fartyg som framförs på finskt vattenområde eller utanför detta och ett utländskt fartyg som framförs på finskt vattenområde. Bestämmelser om åtgärder som gäller ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav finns dock i 12 §.

De åtgärder som avses i 1 och 2 mom. gäller med beaktande av 1 kap. 4 § endast i tillämpliga delar försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg.

Rätten att inspektera gäller dock inte lokaler och utrymmen som används för varaktigt boende.

12 §

Rätt att utföra inspektioner, få uppgifter och stoppa fartyg på Finlands territorialhav och i Finlands ekonomiska zon

När det finns grundad anledning att anta att ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav har förorsakat utsläpp eller använt ett skadligt påväxthindrande system när det befunnit sig där, får Trafiksäkerhetsverket samt gränsbevakningsväsendet och polisen vidta alla de åtgärder som avses i 11 § 1 och 2 mom.

När det finns grundad anledning att anta att denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den har överträtts i Finlands ekonomiska zon från ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav eller i den ekonomiska zonen, har Trafiksäkerhetsverket samt gränsbevakningsväsendet och polisen rätt att avkräva fartyget information om dess identitet och registreringshamn, senaste och nästa anlöpshamn och annan information för att fastställa om en överträdelse har ägt rum.

I de fall som avses i 2 mom. får Trafiksäkerhetsverket samt gränsbevakningsväsendet och polisen inspektera fartyget, om överträdelsen av de bestämmelser som avses i det momentet leder till omfattande utsläpp som medför eller riskerar medföra betydande förorening av den marina miljön, och fartyget har vägrat lämna information eller den information som lämnats av fartyget uppenbarligen inte överensstämmer med den faktiska situationen och inspektionen i övrigt är påkallad av omständigheterna.

Trafiksäkerhetsverket samt gränsbevakningsväsendet och polisen får stoppa ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav eller i Finlands ekonomiska zon, om det är uppenbart att det från fartyget i den ekonomiska zonen har

begåtts en överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, så att det leder till ett utsläpp som medför omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångarna i territorialhavet eller den ekonomiska zonen.

På de villkor som anges i 2—4 mom. kan sådana åtgärder som avses i de momenten vidtas även mot ett sådant utländskt fartyg som framförs i Finlands ekonomiska zon från vilket man misstänker att det på Finlands territorialhav har begåtts överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Rätten att inspektera gäller dock inte lokaler och utrymmen som används för varaktigt boende.

13 §

Skyldighet att undvika onödigt dröjsmål samt principen om minsta olägenhet

De åtgärder som avses i 11 och 12 § ska vidtas så att fartyget inte orsakas onödigt dröjsmål.

En inspektion av ett utländskt fartyg ska begränsas till en granskning av certifikat och andra handlingar som fartyget enligt internationella överenskommelser som är bindande för Finland ska medföra, eller av andra liknande handlingar som fartyget medför. En närmare inspektion av fartyget får äga rum först efter en sådan granskning och även då endast om det finns grundad anledning att anta att fartygets eller dess utrustnings skick väsentligt avviker från uppgifterna i handlingarna, eller innehållet i handlingarna inte är tillräckligt för att bekräfta eller verifiera en misstänkt överträdelse av bestämmelserna eller fartyget inte medför sådana giltiga certifikat eller handlingar som krävs.

Även om undersökningarna i enlighet med 11 och 12 § visar att det från ett utländskt fartyg har begåtts överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska fartyget utan dröjsmål tillåtas fortsätta sin färd.

Om den marina miljön utsätts för oskäligt stor skaderisk av att ett fartyg som enligt 12 § 4 mom. stoppats i Finlands ekonomiska zon till-

låts fortsätta sin färd, får Trafiksäkerhetsverket förbjuda fartygets fortsatta färd eller som villkor för den fortsatta färden ställa att fartyget anlöper närmaste lämpliga reparationsvarv. Fartygets flaggstat ska utan dröjsmål underrättas om beslut genom vilket fartygets fortsatta färd förbjudits eller gjorts beroende av villkor.

Vid inspektion och stoppande av ett utländskt fartyg och vid driftsinskränkningar för ett sådant fartyg gäller dessutom bestämmelserna i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten.

14 §

Ställande av säkerhet

Om det är uppenbart att det från ett fartyg inom Finlands territorialvatten eller ekonomiska zon har begåtts en överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den så att den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller naturtillgångarna i territorialhavet eller den ekonomiska zonen orsakas omfattande skada eller risk för omfattande skada, kan det som villkor för fartygets fortsatta färd uppställas att det ska ställas tillräcklig säkerhet för fartyget när det gäller att uppfylla eventuell ersättningsskyldighet.

Beslut om säkerheten och om säkerhetens storlek fattas av Finlands miljöcentral. Beslutet får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet ska följas även om det överklagats. Förvaltningsdomstolens beslut får inte överklagas genom besvär. I fråga om deponering av säkerheten gäller vad som bestäms i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet. Säkerheten ska återställas till den som ställt den när det inte längre finns skäl att kvarhålla den.

Ett utländskt fartygs flaggstat ska utan dröjsmål underrättas om villkor som ställts för fartygets fortsatta färd.

15 §

Administrativt tvång

Trafiksäkerhetsverket och närings-, trafik- och miljöcentralerna får i ärenden inom sin respektive behörighet enligt denna lag

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift att fortsätta med eller upprepa ett förfarande som bryter mot bestämmelserna eller föreskrifterna,

2) ålägga den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift att fullgöra sin skyldighet på något annat sätt,

3) bestämma att den som förfarit på ett sådant sätt som avses 1 eller 2 punkten ska återställa miljön i ursprungligt skick eller att undanröja den olägenhet som överträdelsen orsakat miljön.

16 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Trafiksäkerhetsverket och närings-, trafik- och miljöcentralerna får förena ett förbud eller föreläggande som de utfärdar med stöd av denna lag med vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande i enlighet med viteslagen (1113/1990).

17 §

Tillsynsmyndighetens skyldighet att vidta åtgärder när ett fartyg bryter mot sin skyldighet att avlämna avfall i hamn eller släpper ut miljöförstörande ämnen

Om det finns tydliga bevis på att ett fartyg inte fullgjort sin skyldighet att avlämna fartygsavfall eller lastrester i hamn, ska Trafiksäkerhetsverket stoppa fartyget eller, om fartygets nästa anlöpshamn finns i en annan stat, göra en anmälan till den behöriga tillsynsmyndigheten i enlighet med fartygsavfallsdirektivet.

Om det har observerats att ett fartyg släppt ut olja eller skadliga flytande ämnen inom finskt

vattenområde, inom Finlands ekonomiska zon eller på öppet hav, ska Finlands miljöcentral, gränsbevakningsväsendet eller Trafiksäkerhetsverket anmäla utsläppet till fartygets nästa anlöpshamn och fartygets flaggstat och framföra begäran om att åtgärder med anledning av utsläppet inleds i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser, jämte ändringar.

18 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om Trafiksäkerhetsverkets, Finlands miljöcentralers, närings-, trafik- och miljöcentralernas, gränsbevakningsväsendets, tullverkets och polisens uppgifter som tillsynsmyndigheter och om arbetsfördelningen mellan dessa myndigheter.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Avgifter, arvoden och kostnadsersättningar

På avgifter för myndighetsprestationer och myndigheters kontrollåtgärder enligt denna lag tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgifter som statliga myndigheter tar ut utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet. Kommunerna kan ta ut en avgift för myndighetsuppgifter enligt denna lag i enlighet med grunder som i tillämpliga delar ska motsvara lagen om grunderna för avgifter till staten. Grunderna för avgiften till kommunen anges närmare i en taxa som kommunen godkännt.

Den som beställer en inspektion ska betala en utsedd inspektör ett arvode för åtgärder som grundar sig på denna lag eller på bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller för handlingar som utfärdats på basis av åt-

gärdena. Arvodets storlek bestäms med tillämpning av vad lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (/) föreskriver om arvodet för en utsedd besiktningsman och skeppsmätare. Närmare bestämmelser om arvodets storlek utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utsedda inspektörer har rätt att av beställaren få ersättning för sina resekostnader och dagtraktamente enligt statens gällande resereglemente. Om fartyget inte är förtöjt i hamn ska inspektören transporteras till fartyget. Alternativt har inspektören rätt till ersättning för transportkostnaderna.

De avgifter, arvoden och kostnader som avses i denna paragraf får tas ut hos den betalningskyldige i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

2 §

Behörighetsvillkor för utsedda inspektörer samt utnämning och kraven på god förvaltning

På inspektörer utsedda av Trafiksäkerhetsverket ska i fråga om om behörighetsvillkor samt beviljande och återkallande av utnämningensbrev tillämpas bestämmelser om utsedd besiktningsman i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för utsedda inspektörer utfärdas genom förordning av statsrådet.

Vid fullgörandet av sådana offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag ska utsedda inspektörer följa bestämmelserna i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Fartygets tekniska dokumentation ska dock på fartyget ges på det språk som denna dokumentation utarbetas på.

På inspektörer utsedda av Trafiksäkerhetsverket tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av uppgifter som avses i denna lag. Om skadeståndsansvar föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974).

3 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som har skett i strid med denna lag eller med föreskrifter eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den finns i 48 kap. 1—4 § i strafflagen (39/1889), såvida det inte har skett från utländskt fartyg genom oaktsamhet.

Den som på något annat sätt än det som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med

1) utsläppsförbud och utsläppsbegränsning enligt 2 kap. 1 §,

2) krav på oljetankfartyg enligt 2 kap. 3 § 1 och 2 mom. och 4 §,

3) förbud mot oljetransport enligt 2 kap. 3 § 4 mom. och 8 §,

4) utsläppsförbud och utsläppsbegränsning som gäller skadliga flytande ämnen enligt 4 kap. 2 §,

5) konstruktions- och anordningskrav på kemikalietankfartyg enligt 4 kap. 4 §,

6) utsläppsförbud och utsläppsbegränsning som gäller toalettavfall enligt 5 kap. 1 §,

7) förbud och begränsning som gäller utsläpp av fast avfall till vatten enligt 6 kap. 1 §,

8) krav på anordningar för att begränsa utsläpp i luften enligt 7 kap. 5 och 7 § samt 11 § 3 mom., såsom kraven på dieselmotorer och avfallsförbränningsugnar eller kraven på bränsle,

9) förbud mot avfallsförbränning och utsläppsbegränsning enligt 7 kap. 11 § 1 och 2 mom.,

10) förbud mot användning av skadliga påväxthindrande system enligt 8 kap. 1 §,

11) skyldighet att sörja för mottagningsanordningar i hamn enligt 9 kap. 1 och 2 §,

12) skyldighet att avlämna avfall i hamn enligt 10 kap. 1 §,

13) skyldighet att anmäla avfall enligt 10 kap. 3 §,

14) skyldighet att anmäla oljeskada eller fara för oljeskada enligt 11 kap. 1 §,

15) skyldighet att anmäla utsläpp av eller fara för utsläpp av andra skadliga ämnen än olja enligt 11 kap. 2 §,

ska, om inte gärningen är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *miljöskyddsförseelse i sjöfart* dömas till böter.

Den som bryter mot en skyldighet eller ett förbud som utfärdats med stöd av denna lag och förenats med vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande kan inte dömas till straff enligt 2 mom. för samma gärning.

Till straff för ett förfarande som är belagt med straff enligt 2 mom. döms den mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider. Vid bedömningen av detta ska man beakta dennes ställning, arten och omfattningen av hans eller hennes uppgifter och befogenheter samt även i övrigt hans eller hennes andel i att den lagstridiga situationen uppkommit eller fortgått.

4 §

Skyldighet att underrätta fartygets flaggstat

När ett förfarande enligt 12 kap. 11 och 12 § tillämpas i fråga om ett utländskt fartyg ska Trafiksäkerhetsverket utan dröjsmål underrätta fartygets flaggstat om detta. Är det fråga om en gärning som begåtts på finskt vattenområde, lämnas underrättelse endast om de omständigheter som har samband med rättegång.

5 §

Rätten att använda tvångsmedel mot utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon

Vid undersökning av en sådan i 3 § avsedd gärning som är straffbar enligt 48 kap. 1—4 § i strafflagen och för vilken det enligt strafflagens 48 kap. 10 § får dömas endast till böter, bestäms rätten att använda tvångsmedel enligt straffskallorna i 48 kap. 1—4 § i strafflagen.

6 §

Straffrättslig behörighet när det gäller utländska fartyg

Trots vad som föreskrivs i 1 kap. i strafflagen ska finsk lag tillämpas på överträdelser av de be-

stämmelser som avses i 3 § 2 mom. även när gärningen har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon.

Har en i 3 § avsedd gärning begåtts från ett utländskt fartyg medan det befinner sig i Finlands ekonomiska zon, får brottmålet inte prövas i Finland utan riksåklagarens åtalsförordnande, om det inte är fråga om något av de fall som avses i 1 kap. 12 § 2 mom. i strafflagen.

Om det utländska fartyget inte har anlöpt en finsk hamn frivilligt eller inte har ankrat frivilligt på finskt vattenområde, får åtal väckas för en gärning som avses i 2 mom. endast om utsläppet lett till omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångarna i Finlands territorialhav eller ekonomiska zon.

Åtal får inte väckas för en gärning som avses i 2 mom., om fartygets flaggstat vidtar rättsliga åtgärder för bestämmande av straff inom sex månader från det att förundersökningen har inletts i Finland. När de rättsliga förfaranden som inletts av flaggstaten har slutförts, ska förfarandet i Finland avslutas.

Åtal för en gärning som avses i 2 mom. får väckas oberoende av 4 mom., om gärningen inneburit omfattande skada för Finland som kuststat eller om fartygets flaggstat upprepade gånger har underlåtit att beakta sin skyldighet att effektivt verkställa sådana åligganden som gäller överträdelser av internationella överenskomelser om förhindrande av havsförorening som gjorts från fartyg under dess flagg.

7 §

Rättelseyrkande

En part får söka rättelse hos Trafiksäkerhetsverket, om beslutet gäller

1) inspektion av fartyg eller någon annan handling som gäller fartyg och som utfärdats med stöd av denna lag eller ett beslut som med anledning av en inspektion fattats av en inspektör utsedd av Trafiksäkerhetsverket, eller

2) avgift som en inspektör utsedd av Trafiksäkerhetsverket påfört för åtgärd, beslut eller certifikat enligt denna lag.

Ett beslut i vilket rättelse får sökas får inte överklagas genom besvär. Till beslutet ska fogas anvisningar om rättelseyrkande. Rättelse ska sökas inom 30 dagar från delfåendet av beslutet eller påförandet av avgiften.

Trafiksäkerhetsverket ska avgöra ett i denna paragraf avsett rättelseyrkande inom två månader från det att yrkandet blev anhängigt. Om beslutet utgör ett hinder för normal drift av fartyget ska beslut med anledning av ett rättelseyrkande emellertid meddelas inom 14 dagar från det att yrkandet blev anhängigt.

8 §

Ändringssökande

Andra beslut än de som avses i 3 kap. 5 § och 12 kap. 14 och 16 § samt 7 § i detta kapitel får överklagas genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Om Trafiksäkerhetsverket inte har meddelat beslut med anledning av ett rättelseyrkande inom den tid som anges i 7 § 3 mom. i detta kapitel ska tiden för anförande av besvär räknas från utgången av den tidsfrist som avses i nämnda 7 § 3 mom.

Om beslutet utgör ett hinder för normal drift av fartyget ska besvären behandlas som brådskande.

9 §

Verkställighet av beslut

Behandling av ett rättelseyrkande eller ett överklagande förhindrar inte verkställighet av ett beslut, om inte den myndighet som behandlar rättelseyrkandet eller besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om verkställighet av beslut om betalning av oljeutsläppsavgift finns i 3 kap. 15 §.

10 §

Behörig domstol

Behörig domstol i ett mål där denna lag ska tillämpas och som rör ett visst fartyg eller förorening av miljön som påstås vara orsakad av fartyget är den tingsrätt (*sjörättsdomstol*) som avses i 21 kap. 1 § i sjölagen och inom vars domkrets den tilldragelse som orsakat rättegången har inträffat. Har tilldragelsen inträffat när fartyget varit på resa, kan målet anhängiggöras även vid den sjörättsdomstol inom vars domkrets fartygets första anlöpshamn finns.

Då en gärning som avses i 3 § i detta kapitel har skett i Finlands ekonomiska zon ska brottmål behandlas vid en sjörättsdomstol. Behörig sjörättsdomstol är den vars domkrets är närmast den ort där brottet med tillämpning av 4 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) kan anses ha begåtts. Vid tillämpningen av denna paragraf anses gränserna för sjörättsdomstolarnas domkretsar fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

Då en gärning som avses i 3 § i detta kapitel har skett utanför finskt territorium och någon annanstans än i Finlands ekonomiska zon ska brottmål handläggas vid Helsingfors tingsrätt.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen av den 16 mars 1979 om förhindrande av miljöförorening från fartyg (300/1979) jämte ändringar.

Följande förordningar fortsätter dock att vara i kraft:

1) förordningen av den 3 december 1999 om besiktning av fartyg (1123/1999),

2) förordningen av den 4 december 1998 om marin utrustning (925/1998), och

3) förordningen av den 26 mars 1982 om kemikalie- och gastankfartyg (244/1982).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

12 §

Övergångsbestämmelse

Sådana tidsbegränsade certifikat, likvärdigheter, dispenser och andra tillstånd som beviljats

med stöd av den lag som var i kraft när denna lag trädde i kraft ska gälla i enlighet med denna lag fram till utgången av giltighetstiden.

Bilaga

Oljeutsläppsavgift (€) enligt fartygets bruttodräktighet

Oljeutsläpp i liter	Fartygets bruttodräktighet (GT)			
	<3 001 GT	3 001— 15 000 GT	15 001— 50 000 GT	>50 000 GT
mindre än 50	4 278 €	6 417 €	8 556 €	10 695 €
50—1 000	8 556 €	12 834 €	17 112 €	21 389 €
1 000	8 556 €	12 834 €	17 112 €	21 389 €
samt för varje påbörjad	684 €	1 027 €	1 369 €	1 711 €
1 000 liter som överstiger				
1 000 liter				
26 000	25 667 €	38 501 €	51 335 €	64 168 €
samt för varje påbörjad	684 €	1 027 €	1 369 €	2 053 €
1 000 liter som överstiger				
26 000 liter				
101 000	77 002 €	115 503 €	154 004 €	218 172 €
samt för varje påbörjad	171 €	257 €	342 €	513 €
1 000 liter som överstiger				
101 000 liter				
>501 000	145 448 €	218 172 €	290 896 €	423 510 €
samt för varje påbörjad	86 €	128 €	171 €	257 €
1 000 liter som överstiger				
501 000 liter				

Lag

om bekämpning av oljeskador

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att

1) det ska finnas tillbörlig beredskap för att bekämpa oljeskador som uppkommer på land samt oljeskador och kemikalieolyckor orsakade av fartyg,

2) eventuella skador och olyckor ska bekämpas snabbt och effektivt, och

3) konsekvenserna av skadorna och olyckorna avhjälpas så att de olägenheter som förorsakas människor, egendom och miljön blir så små som möjligt.

Syftet med lagen är dessutom att tydliggöra myndigheternas och övriga aktörers uppgifter och ansvar när det gäller att bekämpa oljeskador och sådana kemikalieolyckor som orsakas av fartyg.

2 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas på bekämpning av och beredskap för bekämpning av oljeskador som uppkommer på land samt oljeskador och kemikalieolyckor orsakade av fartyg på finskt vattenområde eller inom Finlands ekonomiska zon samt på avhjälpande av konsekvenserna av skadorna. I lagen finns dessutom bestämmelser om lämnande av och begäran om internationell handräckning.

På bekämpning av oljeskador och kemikalieolyckor orsakade av fartyg tillämpas dessutom vad som har överenskommits om detta i de inter-

nationella avtal om bekämpning av olyckor i den marina miljön som är bindande för Finland.

Bestämmelserna om räddningsverksamhet i räddningslagen (468/2003) ska tillämpas i fråga om bekämpning av skador som andra farliga ämnen än olja förorsakar miljön på land.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *olja* mineralolja i alla dess former inklusive råolja, brännolja, oljeslam, oljeavfall och raffinerade produkter, samt oljehaltiga blandningar och avfall,

2) *annat skadligt ämne* något annat ämne än olja som kan förorsaka förorening om det hamnar i havet,

3) *fartyg* varje sjöburet färdmedel som avses 1 kap. 2 § 14 punkten i miljöskyddslagen för sjöfarten (/),

4) *oljeskada på land* varje sådan skada eller olägenhet på land som olja som flödar ut på marken eller i vattnet förorsakar människor och natur genom att smutsa ned, fördärva eller förstöra marken, vattnen, växtligheten, djurvärlden, anläggningar eller konstruktioner,

5) *fartygsoljeskada* varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakas av ett fartyg och som medför eller kan medföra oljeutsläpp och som äventyrar eller kan äventyra vattendrags eller den marina miljöns eller kustens tillstånd eller därmed sammanhängande intressen och som kräver brådska åtgärder,

6) *oljeskada* oljeskador på land och fartygsoljeskador,

7) *fartygskemikalieolycka* varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakas av ett fartyg på ett havsområde och som medför eller kan medföra utsläpp av ett annat

skadligt ämne än olja och som äventyrar eller kan äventyra den marina miljöns eller kustens tillstånd eller därmed sammanhängande intressen och som kräver brådskanie åtgärder,

8) *efterbehandling* bekämpning av oljeskador för att rengöra och istandsätta mark, grundvatten och kustområden som förorenats av olja, efter det att de nödvändiga bekämpningsåtgärderna för att begränsa skadan och samla upp oljan har genomförts, och

9) *VTS-myndighet* den i lagen om fartygstrafikservice (623/2005) avsedda enhet vid Trafikverket som upprätthåller fartygstrafikservicen.

2 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

4 §

Miljöministeriets uppgifter

Miljöministeriet har hand om den allmänna ledningen, uppföljningen och utvecklingen av bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieolyckor.

5 §

Finlands miljöcentralens uppgifter

Finlands miljöcentral har på riksnivå hand om organiseringen och utvecklingen av bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieolyckor och den yrkesinriktade vidareutbildningen och fortbildningen på området. Den ska också se till att det anskaffas och upprätthålls tillräcklig beredskap på riksnivå för att bekämpa fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor.

Finlands miljöcentral ansvarar för bekämpningen av fartygsoljeskador och tillsätter en ledare för bekämpningsarbetet, om en fartygsoljeskada har uppkommit eller är överhängande på öppen fjärd på finskt vattenområde eller inom Finlands ekonomiska zon.

Om en fartygsoljeskada har inträffat eller är överhängande inom flera räddningsområden eller om skadan eller risken för skada är så stor att det inte är skäligt att kräva att det lokala räddningsväsendet ensamt ska sörja för bekämpningsarbetet eller om bekämpningsåtgärderna blir långvariga eller om det annars finns särskild anledning till detta, kan Finlands miljöcentral åta sig ansvaret för bekämpningen och tillsätta en ledare för bekämpningsarbetet.

Finlands miljöcentral ansvarar för bekämpningen och tillsätter en ledare för bekämpningsarbetet, om en fartygskemikalieolycka har inträffat eller är överhängande på finskt vattenområde eller inom Finlands ekonomiska zon.

6 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och övervakar organiseringen av bekämpningen av oljeskador inom sitt område och fastställer de planer för bekämpning av oljeskador som räddningsområdena inom dess verksamhetsområde har gjort upp. Vid behov lämnar den också andra bekämpningsmyndigheter experthjälp och i mån av möjlighet även annan assistans för att bekämpa oljeskador och fartygskemikalieolyckor.

7 §

Det lokala räddningsväsendets uppgifter när det gäller att bekämpa oljeskador

Det lokala räddningsväsendet ansvarar inom sitt område för bekämpningen av oljeskador på land och fartygsoljeskador. Det styr också beredskapen för bekämpning inom sitt område så som föreskrivs nedan.

Det lokala räddningsväsendet ska på begäran delta i bekämpningen av fartygskemikalieolyckor, om inte utförandet av uppgiften avsevärt äventyrar dess möjligheter att utföra någon annan viktig lagstadgad uppgift.

8 §

De myndigheter som deltar i bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor

Trafiksäkerhetsverket, försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet ska delta i bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor så som anges närmare i denna lag eller i någon annan lag. Gränsbevakningsväsendet deltar dock bara i bekämpningen av skador och olyckor på havsområden.

När de bekämpningsmyndigheter som avses i 1 mom. har upptäckt eller fått kännedom om en fartygsoljeskada eller fartygskemikalieolycka ska de snabbt vidta de bekämpningsåtgärder som förutsätts enligt deras beredskap, om inte utförandet av uppgiften avsevärt äventyrar myndighetens möjligheter att utföra någon annan viktig lagstadgad uppgift.

9 §

Kommunens uppgifter vid bekämpning av oljeskador

Kommunen ansvarar vid behov för efterbehandlingen inom sitt område. De kommunala myndigheterna och verken ska vid behov delta i bekämpningen av oljeskador.

10 §

Bekämpningsmyndigheterna

De bekämpningsmyndigheter som avses i denna lag är

1) Finlands miljöcentral och den av centralen tillsatta ledaren för bekämpningsarbetet i samband med bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor,

2) Trafiksäkerhetsverket, försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet efter det att de har börjat bekämpa en fartygsoljeskada eller en fartygskemikalieolycka,

3) närings-, trafik- och miljöcentralen i samband med bekämpning av oljeskador,

4) räddningsmyndigheten inom det lokala räddningsväsendet och en annan i 44 § 1 mom. i

räddningslagen avsedd räddningsledare som leder bekämpningsarbetet i samband med bekämpning av oljeskador, och

5) kommunen, i samband med efterbehandling.

På den som leder bekämpningsarbetet tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av uppgifterna. Om skadeståndsansvar föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974).

11 §

Myndigheter som är skyldiga att ge handräckning

De statliga myndigheterna är skyldiga att på begäran inom ramen för sina möjligheter ge bekämpningsmyndigheterna handräckning. Samma skyldighet gäller för Lotsverket som avses i lagen om Lotsverket (938/2003).

3 kap.

Planer för bekämpning av oljeskador

12 §

Det lokala räddningsväsendets plan för bekämpning av oljeskador

Det lokala räddningsväsendet ska ha en plan för bekämpning av oljeskador på land. Det ska också ha en plan för bekämpning av fartygsoljeskador, om planen behövs med hänsyn till de lokala förhållandena. Planerna ska sammanställas som en enhetlig bekämpningsplan. Närings-, trafik- och miljöcentralen fastställer den av det lokala räddningsväsendet godkända planen för bekämpning av oljeskador.

Planen för bekämpning av oljeskador ska innehålla uppgifter om de olika myndigheterna för bekämpning av oljeskador och om deras uppgifter, en utredning om bekämpningsberedskapens nivå och organiseringen av bekämpningen samt uppgifter om materielen för bekämpning av oljeskador.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om planens innehåll och hur den görs upp, godkänns och justeras.

13 §

Samarbetsplan för bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor

De myndigheter som bekämpar fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor ska under ledning av närings-, trafik- och miljöcentralen göra upp en plan för samarbetet vid bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor. Planen fastställs av miljöministeriet.

Samarbetsplanen för bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor ska innehålla uppgifter om de olika myndigheterna för bekämpning av oljeskador och om deras uppgifter, en redogörelse för bekämpningens servicenivå och organiseringen av bekämpningen samt uppgifter om materielen för bekämpning av oljeskador.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i samarbetsplanen och om behandlingen av planen, den regionindelning som ska tillämpas i planeringen och om vilken närings-, trafik- och miljöcentral som ansvarar för uppgörandet av planen.

4 kap.

Skyldigheter för innehavare av oljelager och hamnar

14 §

Grundläggande bekämpningsberedskap vid oljelager

Var och en som inom ett och samma lagerområde lagrar minst 100 000 liter men dock inte mer än 1 miljon liter olja är skyldig att på lagerområdet hålla en av de lokala förhållandena påkallad mängd för bekämpning lämpat absorberande ämne eller annat motsvarande ämne och materiel som behövs vid bekämpningen samt att se till att personal som är förtrogen med använd-

ningen av dessa står till buds. Om lagerområdet är beläget så att olja vid läckage kan flöda ut i vattendrag, ska det på lagerområdet finnas så mycket oljebommar att man med hjälp av dem kan förhindra att olja sprider sig i vattendraget.

Den som har ett i 1 mom. avsett lager i sin besittning ska se till att lagerpersonalen är förtrogen med larmsystemet för oljeskador och att personalen känner till de platser som en myndighet har godkänt som uppsamlings- och destruktionsplatser för oljehaltigt avfall.

I lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) finns bestämmelser om den bekämpningsberedskap som förutsätts vid distributionsstationer.

15 §

Bekämpningsberedskap vid stora oljelager

Om oljemängden på ett lagerområde som är beläget någon annanstans än vid kusten uppgår till en miljon liter eller mer, är upplagraren skyldig att göra upp en plan för eventuella oljeskador i området och i det sammanhanget höra det lokala räddningsväsendet. Upplagraren ska också anskaffa materiel som behövs för att förebygga och begränsa oljeskador och se till att personal som är förtrogen med användningen av materielen står till buds. Planen för bekämpningen ska utan dröjsmål delges närings-, trafik och miljöcentralen och det lokala räddningsväsendet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den plan och den behövliga bekämpningsmateriel som nämns i 1 mom.

16 §

Bekämpningsberedskap vid hamnar och inrättningar

Hamninnehavaren för en hamn som i huvudsak är avsedd för handelssjöfart och verksamhetsutövaren vid en annan inrättning som i ett kustområde lagrar en miljon liter eller mer olja eller andra skadliga ämnen ska göra upp en plan för eventuella oljeskador och fartygskemikalie-

olyckor i området. När planen görs upp ska det lokala räddningsväsendet höras. Hamninnehavaren och verksamhetsutövaren ska anskaffa materiel som behövs för att förebygga och begränsa oljeskador och fartygskemikalieolyckor. Verksamhetsutövaren ska också se till att utbildad personal står till buds för att använda bekämpningsmaterielen. Planen för bekämpningen ska utan dröjsmål delges närings-, trafik- och miljöcentralen och det lokala räddningsväsendet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den plan och den behövliga bekämpningsmateriel som avses i 1 mom. När bestämmelserna utfärdas ska hänsyn tas till trafiken i hamnen, särskilt antalet tankfartyg som anlöper hamnen och övriga omständigheter som inverkar på risken för oljeskador och fartygskemikalieolyckor.

5 kap.

Bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieolyckor

17 §

Anmälan om och första bekämpning av en skada eller olycka

I 11 kap. 1 och 2 § i miljöskyddslagen för sjöfarten finns bestämmelser om fartygsbefälhavarens skyldighet att anmäla fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor och att vidta sådana omedelbara bekämpningsåtgärder som han eller hon skäligen kan förutsättas vidta.

Den i vars besittning den olja som orsakat skadan eller risken för sådan är ska anmäla skadan eller hotet om den till nödcentralen och vidta sådana bekämpningsåtgärder som han eller hon skäligen kan förutsättas vidta med hänsyn till omständigheterna.

I fråga om allmän skyldighet att anmäla och handla i samband med skador och olyckor förorsakade av olja eller något annat skadligt ämne eller vid risk för sådana gäller 28 § i räddningslagen.

18 §

Åtgärder som förutsätts i samband med mottagande av anmälan om skador och olyckor

Den nödcentral, sjöräddningscentral, sjöräddningsundercentral eller VTS-myndighet som informerats om en oljeskada eller fartygskemikalieolycka eller om risken för en sådan ska utan dröjsmål vidarebefordra informationen om oljeskadan på land till räddningsväsendet i det aktuella området och informationen om fartygsoljeskadan eller fartygskemikalieolyckan till Finlands miljöcentral och det lokala räddningsväsendet.

19 §

Organisering av bekämpningen

Bekämpningsmyndigheten ska i brådskande ordning vidta alla sådana nödvändiga åtgärder för att avvärja skadan eller olyckan eller begränsa den för vilka kostnaderna eller skadorna inte står i uppenbart missförhållande till de ekonomiska och andra värden som är hotade. Bekämpningsåtgärderna ska utföras så att möjligheterna att återställa naturen och miljön i det skick i vilket den var innan skadan eller olyckan inträffade inte försvåras i onödan.

Finlands miljöcentral ska på begäran av en annan bekämpningsmyndighet vid behov ställa sin oljebekämpningsmateriel och den personal som behövs för användningen av den till förfogande för ledaren för bekämpningsarbetet.

Finlands miljöcentral ska ställa behövlig personal samt behövliga redskap och förnödenheter till förfogande för ledaren för bekämpningsarbetet då den med stöd av 5 § ansvarar för bekämpningen av en fartygsoljeskada eller fartygskemikalieolycka eller har åtagit sig ansvaret för bekämpningen. I dessa fall ska det lokala räddningsväsendet också utanför sitt område på begäran av ledaren för bekämpningsarbetet ställa sina bekämpningsredskap och sina bekämpningsförnödenheter samt den personal som behövs för att använda dem till förfogande för ledaren för bekämpningsarbetet.

20 §

Skyldighet att delta i bekämpningen

Om en oljeskada eller fartygskemikalieolycka, risken för en sådan eller risken för dess utbredning är så stor att den personal eller de redskap som bekämpningsmyndigheten har till sitt förfogande inte är tillräckliga för effektiv bekämpning eller effektivt förebyggande, har bekämpningsmyndigheten rätt att bestämma att innehavaren av hamnen, inrättningen eller oljelagret eller någon annan som har bekämpningsmateriel eller personal som är förtrogen med användningen av materielen ska ställa dessa till bekämpningsmyndighetens förfogande, om detta inte medför oskäligen olägenheter för verksamhetsutövaren.

21 §

Ledning av bekämpningsarbetet

Arbetet med att bekämpa oljeskador leds av räddningsmyndigheten inom det räddningsområde där skadan, olyckan eller det kritiska läget har uppstått, om inte något annat följer av 2 mom. eller om det inte avtalas om något annat. Till dess att räddningsmyndigheten tar över ledningen av verksamheten kan bekämpningsarbetet ledas av någon annan räddningsledare som avses i 44 § 1 mom. i räddningslagen.

Bekämpningsarbetet i samband med fartygsoljeskador leds av den ledare för bekämpningsarbetet som tillsatts av Finlands miljöcentral, om centralen med stöd av 5 § ansvarar för bekämpningen eller har åtagit sig ansvaret för den. Bekämpningsarbetet i samband med fartygskemikalieolyckor leds av den ledare för bekämpningsarbetet som tillsatts av Finlands miljöcentral. Bekämpningsarbeten som avses i detta moment kan dock ledas av en person som anlänt till olycksplatsen och som är anställd hos det lokala räddningsväsendet eller hos någon annan bekämpningsmyndighet, till dess att den ledare för bekämpningsarbetet som tillsatts av Finlands miljöcentral tar över ledningen.

Efterbehandlingen leds av den myndighet som den berörda kommunen bestämt. Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och samordnar efterbehandlingsarbetet, om bekämpningen omfattar flera kommuner.

22 §

Samarbete i bekämpningssituationer

Om myndigheter från fler verksamhetsområden än ett deltar i bekämpningsåtgärderna vid en oljeskada eller fartygskemikalieolycka, är ledaren för bekämpningsarbetet allmän ledare och ansvarar för att lägesbilden är aktuell, för att de olika verksamhetsområdena tilldelas uppgifter och för att verksamheten samordnas. Enheterna utför uppgifterna under en egen ledning så att de åtgärder som de vidtar bildar en helhet som främjar en effektiv bekämpning av skadan eller olyckan.

Ledaren för bekämpningsarbetet kan till sin hjälp bilda en ledningsgrupp bestående av företrädare för olika myndigheter, om myndigheter från fler verksamhetsområden än ett deltar i bekämpningen av en fartygsoljeskada eller fartygskemikalieolycka. Gruppen kan utökas med företrädare för föreningar och andra organisationer som frivilligt deltar i bekämpningsåtgärderna. Ledaren för bekämpningsarbetet kan också tillkalla experter.

23 §

Bekämpningsmyndigheternas befogenheter

Om det är nödvändigt för att bekämpa oljeskador eller fartygskemikalieolyckor och för att begränsa konsekvenserna av skadorna eller olyckorna har bekämpningsmyndigheterna rätt att

1) tillfälligt ta i bruk anordningar och förnödenheter som lämpar sig för bekämpningen, behövliga kommunikations- och transportmedel, arbetsmaskiner och arbetsredskap samt lokaler och platser som behövs för lastning, lossning eller tillfällig lagring,

2) stiga i land och röra sig på annans område,

3) bestämma om mark- och vattenbyggnadsåtgärder på annans område,

4) begränsa sjötrafiken, och

5) vidta andra åtgärder som behövs för att bekämpa oljeskadan eller fartygskemikalieolyckan.

24 §

Överföring av ledningsansvaret och avslutande av bekämpningsarbetet

Ledaren för bekämpningsarbetet meddelar när han eller hon övertar ledningsansvaret. Ledaren för bekämpningsarbetet fattar också beslut om när ledningsansvaret ska överföras på den kommunala myndighet som ansvarar för efterbehandlingen.

Efter att vid behov ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen fattar ledaren för bekämpningsarbetet beslut om när bekämpningsmyndigheternas åtgärder inte längre krävs för att bekämpa en oljeskada eller fartygskemikalieolycka.

25 §

Åtgärder som gäller ett fartyg och dess last

Om ett fartyg på finskt vattenområde eller inom Finlands ekonomiska zon sjunker, stöter på grund, blir part i en sammanstötning, springer läck, får maskinfel eller annars råkar i en situation där risken för läckage av olja eller något annat skadligt ämne är uppenbar, kan Finlands miljöcentral beträffande fartyget eller dess last bestämma att det ska vidtas sådana räddningsåtgärder eller andra åtgärder som den anser nödvändiga för att förebygga eller begränsa föroreningen av vattnet. Innan åtgärder vidtas ska Finlands miljöcentral diskutera läget med Trafiksäkerhetsverket. Dessutom ska Finlands miljöcentral diskutera med fartygets ägare, det bärgningsbolag som mottagit bärgningsuppdraget och med representanter för försäkringsgivarna, om det kan ske utan onödigt dröjsmål.

Befälhavaren på det fartyg som orsakat vattenföroreningen eller risken för den är skyldig

att för förhindrande av de ovan nämnda skadliga konsekvenserna lämna myndigheterna all assistans som kan krävas med hänsyn till omständigheterna.

26 §

Lämnande av och begäran om internationell handräckning

Finlands miljöcentral fattar utifrån ett mellanstatligt avtal eller på begäran av en främmande stat beslut om att ge hjälp till utlandet i ett ärende som hör till bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor. Finlands miljöcentral fattar också beslut om att begära hjälp från utlandet, om det behövs för att bekämpa fartygsoljeskador eller fartygskemikalieolyckor.

Vid mottagande av hjälp som avses i 1 mom. ska Finlands miljöcentral bistå utländska bekämpningsenheter i tillståndsärenden, anmälningsärenden och motsvarande ärenden i anslutning till deras inresa i landet och utresa i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om villkoren för inresa i landet eller vad som bestäms i internationella avtal som är bindande för Finland.

6 kap.

Tillsyn, administrativt tvång och ändringssökande

27 §

Tillsyn

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar att de bekämpningsplaner som avses i 12, 15 och 16 § görs upp, att det anskaffas materiel enligt planerna och att det finns tillgång till personal som behövs för användningen av bekämpningsmaterielen. Det lokala räddningsväsendet ska kontrollera att den som utövar verksamhet enligt 14—16 § har materiel och bekämpningsberedskap enligt planen samt underätta närings-, trafik- och miljöcentralen om de brister det eventuellt upptäcker.

28 §

Administrativt tvång

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förelägga den som försummar sin skyldighet enligt 12 eller 14—16 § eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, att inom utsatt tid fullgöra sin skyldighet. Myndighetens föreläggande kan förenas med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

I ett ärende som gäller vite och hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen (1113/1990).

29 §

Ändringssökande

I ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). I samma ordning får ändring sökas också i det lokala räddningsväsendets beslut om godkännande av planen för bekämpning av oljeskador.

Sökande av ändring hindrar inte att de beslut som avses i 28 § verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

30 §

Begränsning i fråga om rätten att söka ändring

Ändring i ett beslut av en bekämpningsmyndighet får inte sökas genom besvär, om beslutet gäller

- 1) tillsättande av en ledare för bekämpningsarbetet enligt 5 § 2—4 mom.,
- 2) ställande av materiel och personal till bekämpningsmyndighetens förfogande enligt 20 §,
- 3) åtgärder som avses i 23 § och som behövs för att bekämpa skadan eller olyckan och begränsa konsekvenserna,
- 4) överföring av ledningsansvaret och avslutande av bekämpningsåtgärderna enligt 24 §,
- 5) åtgärder beträffande ett fartyg och dess last enligt 25 § 1 mom.,

6) lämnande av och begäran om internationell handräckning enligt 26 §, eller

7) användning av bekämpningskemikalier enligt 40 §.

7 kap.

Myndigheternas rätt att få information och tystnadsplikt

31 §

Bekämpningsmyndigheternas rätt till information

De myndigheter som bekämpar oljeskador och fartygskemikalieolyckor har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av övriga myndigheter som deltar i bekämpningsverksamheten få uppgifter som behövs för planeringen av bekämpningsåtgärderna och som gäller dessa myndigheters aktionsberedskap samt beredskaps-, identifierings- och kontaktuppgifter i fråga om personalen.

I kritiska lägen har de myndigheter som bekämpar fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få uppgifter som behövs för bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieolyckor enligt följande:

- 1) uppgifter om nödmeddelanden om skadan eller olyckan och uppgifter om kritiska lägen ur nödcentralsdatasystemet,
- 2) uppgifter om fartyg samt fartygs- och godstrafik ur hamnverkens datasystem,
- 3) uppgifter om fiskefartyg, fartygens ägare och innehavare samt fartygens verksamhet av fiskerimyndigheterna,
- 4) uppgifter om båtar samt båtarnas ägare och innehavare ur magistraternas farkostregister och farkostregistret för landskapet Ålands registermyndighet,
- 5) uppgifter om fartyg och deras ägare och innehavare ur Trafiksäkerhetsverkets och Statens ämbetsverk på Ålands fartygsregister samt ur andra register som Trafiksäkerhetsverket för,
- 6) uppgifter om fartygstrafiken och VTS- och AIS-lägesbilden ur Trafikverkets fartygstrafik-

servicesystem och uppgifter om övervakningen av havsområdet av försvarsmakten,

7) uppgifter om fartygs- och godstrafiken ur Tullverkets datasystem,

8) uppgifter om nödmeddelanden och kritiska lägen ur gränsbevakningsväsendets sjöräddningsregister, och

9) uppgifter om ägare och innehavare av fastigheter samt uppgifter om fastighetsindelningen ur Lantmäteriverkets fastighetsdatasystem.

I kritiska lägen har de myndigheter som bekämpar oljeskador på land rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få uppgifter som behövs för bekämpningen av oljeskador enligt följande:

1) uppgifter om nödmeddelanden och kritiska lägen ur nödcentralsdatasystemet,

2) uppgifter om fartygs- och godstrafiken ur Tullverkets datasystem,

3) uppgifter om arten av företagets verksamhet och mängderna farliga kemikalier och explosiva varor ur det register som avses i 130 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor och förs av Säkerhetsteknikcentralen, och

4) uppgifter om ägare och innehavare av fastigheter samt uppgifter om fastighetsindelningen ur Lantmäteriverkets fastighetsdatasystem.

Uppgifterna får också lämnas ut genom teknisk anslutning eller annars elektroniskt.

32 §

Bekämpningsmyndigheternas rätt att få uppgifter av företag och organisationer

I kritiska lägen har de myndigheter som bekämpar oljeskador och fartygskemikalieolyckor rätt att få uppgifter som behövs för bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieolyckor enligt följande:

1) av upplagrare och distributörer av olja och andra skadliga ämnen uppgifter om de produkter som använts i företaget och uppgifter om upplagringen av dem,

2) av rederier, organisationer i båtbranschen och företag som tillhandahåller rese-, frakt-, hamn-, varvs- och räddningstjänster uppgifter om ett fartygs besättning, passagerare och last,

3) av industri- och affärsföretag uppgifter om kommunikations- och transportmedel, arbetsmaskiner och arbetsredskap samt lokaler och platser som behövs för lastning, lossning eller tillfällig lagring, och

4) uppgifter av andra motsvarande aktörer som förfogar över uppgifter som behövs för att bekämpa och förebygga oljeskador och fartygskemikalieolyckor samt avvärja personskador.

33 §

Rätt att få uppgifter ur åtgärdsregistret

Finlands miljöcentral och närings-, trafik- och miljöcentralerna har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det åtgärdsregister som avses i 69 § i räddningslagen få uppgifter om prestationerna för bekämpning av oljeskador. Uppgifterna får vid behov lämnas ut genom teknisk anslutning.

34 §

Tystnadsplikt

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) ska tillämpas på tystnadsplikten för dem som är anställda hos myndigheter som bekämpar oljeskador och fartygskemikalieolyckor och hos de myndigheter som är skyldiga att ge handräckning och för andra som deltar i bekämpningen.

Myndigheternas tystnadsplikt hindrar dock inte bekämpningsmyndigheterna från att röja sådana uppgifter som i enskilda fall behövs för att skydda liv eller hälsa eller för att avvärja en betydande skada på miljön eller betydande egendomsskada.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

35 §

Betalning av bekämpningskostnaderna

Den bekämpningsmyndighet som ansvarar för bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieskador har rätt att av den som ansvarar för skadan eller olyckan eller av dennes försäkringsgivare få ersättning för de kostnader som bekämpningen medfört i enlighet med vad lagen om ersättning för miljöskador (737/1994), sjölagen (674/1994), trafikförsäkringslagen (279/1959), lagen om ansvar i spårtrafik (113/1999) eller någon annan lag föreskriver om ersättning för miljöskador.

Det föreskrivs särskilt om bekämpningsmyndigheternas rätt att ur oljeskyddsfonden få ersättning för kostnaderna för oljebekämpning. I fråga om bekämpningsmyndigheternas rätt att få ersättning ur internationella oljeskadefonden gäller vad som avtalats om detta på ett för Finland bindande sätt.

Det lokala räddningsväsende som ansvarar för bekämpningen av oljeskadorna, Finlands miljöcentral eller kommunen betalar dock kostnaderna för bekämpningsåtgärderna till dess att ersättning enligt 1 eller 2 mom. har fått. Finlands miljöcentral betalar på motsvarande sätt kostnaderna för bekämpningen av fartygskemikalieolyckor.

36 §

Ersättning för deltagandet i bekämpningen

Av medel som tillhör det lokala räddningsväsende som ansvarar för bekämpningen av oljeskadorna, av Finlands miljöcentrals medel eller av kommunens medel betalas skäligt arvode till den som

1) med stöd av 20 § har förordnats att assistera vid bekämpningsarbetet, eller

2) så som av bekämpningsmyndigheten för uppdraget godkänd frivilligt har deltagit i bekämpningen av oljeskadan.

Av de medel som tillhör ovan nämnd bekämpningsmyndighet betalas full ersättning till dem som deltagit i bekämpningsarbetet för de extra kostnaderna på grund av bekämpningen och för värdet eller värdeminskningen av de förnödenheter, anläggningar, utrustningar och andra motsvarande bruksföremål som förbrukats eller fördärvats under bekämpningsarbetet. Bekämpningsmyndigheten betalar ersättning också för egendom som tagits i bruk enligt 20 och 23 § samt för eventuell skada för utomstående på grund av bekämpningsuppgifterna i enlighet med skadeståndslagen.

I enlighet med de principer som nämns i 1 och 2 mom. betalas av Finlands miljöcentrals medel arvoden för hjälp för att bekämpa fartygskemikalieolyckor och ersättning för eventuell skada för utomstående på grund av bekämpningsuppgifterna.

Ersättning och arvode som avses i denna paragraf ska sökas skriftligen hos berörda bekämpningsmyndighet inom tre månader efter det att grunden för ersättningen uppkom eller i fall som avses i 23 § tre månader efter det att de skadelidande fått vetskap om skadan. Ett villkor för betalning av ersättning för kläder, utrustningar och arbetsredskap som förbrukats eller fördärvats är att skadan utan dröjsmål har anmälts till bekämpningsledaren.

I fråga om den som har fått ersättning av bekämpningsmyndighetens medel går rätten att få ersättning av den som är ansvarig för skadan över till bekämpningsmyndigheten till den del ersättning har betalats.

37 §

Ersättning för olycksfall i samband med bekämpningsåtgärder

För olycksfall eller yrkessjukdom som drabbat en person vid bekämpning av oljeskador eller fartygskemikalieolyckor betalas ersättning av statens medel enligt samma grunder som för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom, till den del som den skadade inte har rätt till en minst

lika stor ersättning enligt någon annan lag. Ersättning betalas den som

1) med stöd av 20 § har förordnats att assistera vid bekämpningen, eller

2) så som av bekämpningsmyndigheten för uppdraget godkänd frivilligt har deltagit i bekämpningen av oljeskador eller fartygskemikalieolyckor.

Ett ärende som gäller betalning av ersättning av statens medel med stöd av denna paragraf behandlas av Statskontoret.

I fråga om den som har fått ersättning av staten går rätten att få ersättning av den som är ansvarig för skadan över till staten till den del ersättning har betalats.

38 §

Ersättning för skador i samband med räddningsarbete

Om ett fartyg, dess last eller annan egendom ombord i de fall som avses i 25 § har orsakats mer skada än vad som kunde ha väntats i samband med sedvanligt räddningsarbete och om ingen annan kan anses vara ersättningsskyldig, ska staten ersätta den överskjutande delen.

39 §

Oljebekämpningsförsäelse

Den som försummar

1) att fullgöra den skyldighet att göra upp en plan som anges i 12 §,

2) att göra upp den plan eller att anskaffa de redskap och förnödenheter som avses i 14—16 §, eller

3) att fullgöra den anmälningsskyldighet som anges i 17 § 2 mom.,

ska, om gärningen inte är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *oljebekämpningsförsäelse* dömas till böter.

Den som bryter mot ett åläggande som har meddelats med stöd av denna lag och förenats med vite kan lämnas obestraftad för samma gärning.

40 §

Hänvisning till strafflagen

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som har skett i strid med denna lag eller med bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den finns i 48 kap. 1—4 § i strafflagen (39/1889).

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 34 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen.

41 §

Användning av bekämpningskemikalier

Finlands miljöcentral kan i undantagsfall fatta besluta om att ett sådant oljehaltigt ämne som avses i 2 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i miljöskyddslagen för sjöfarten eller ett sådant skadligt flytande ämne som avses i 4 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten i nämnda lag (*bekämpningskemikalie*) ska användas vid bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor.

Före beslutet ska Finlands miljöcentral försäkra sig om att bekämpningskemikalien är betydligt bättre än andra bekämpningsmetoder vid bekämpning av den aktuella skadan eller olyckan och att användningen av bekämpningskemikalien inte medför uppenbar fara för vattenförorening och inte heller har några andra negativa effekter för människans hälsa eller miljön.

42 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom lagen upphävs lagen av den 24 maj 1974 om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974) jämte ändringar. Om upphävande av lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg (300/1979) föreskrivs i miljöskyddslagen för sjöfarten.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2004 om oljeskyddsfonden (1406/2004) 13 § 1 mom. 2 punkten, 17 § 1 mom., 18 § 1 mom. och 19 § 2 punkten som följer:

13 §

Kostnader för bekämpning och återställande

Sådana kostnader för bekämpning av och återställande efter en oljeskada som berättigar till i 10 § avsedd ersättning är

2) kostnader och skador orsakade av oljebekämpningsåtgärder enligt lagen om bekämpning av oljeskador (/),

17 §

Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning till det lokala räddningsväsendet i enlighet med den fastställda plan för bekämpning av oljeskador som avses i lagen om bekämpning av oljeskador för

1) kostnader för anskaffning av bekämpningsmateriel; en förutsättning för att en enskild anskaffning av bekämpningsmateriel för mer än 85 000 euro ska ersättas är att oljeskyddsfondens styrelse på förhand har godkänt anskaffningen,

2) kostnader för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

18 §

Av provning beroende ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskap

Ur oljeskyddsfonden kan staten beviljas ersättning för sådana kostnader för anskaffning av materiel för bekämpning av fartygsoljeskador och för upprätthållande av bekämpningsberedskap som avses i lagen om bekämpning av oljeskador.

19 §

Av provning beroende bidrag

Ur oljeskyddsfonden kan bidrag beviljas

2) sådan ägare av en hamn eller inrättning som avses i 16 § i lagen om bekämpning av oljeskador, för anskaffning av materiel för bekämpning av oljeskador,

Denna lag träder i kraft den

20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 och 13 § i havsskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i havsskyddslagen av den 29 december 1994 (1415/1994) 2 § 3 mom. och 13 § 3 mom. som
följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas inte på förebyggande av
miljöförorening som orsakas av ordinarie drift
av fartyg eller på sådana åtgärder i samband med
bekämpning av oljeskador eller fartygskemika-
lieolyckor om vilka det föreskrivs särskilt i mil-
jöskyddslagen för sjöfarten (/) och lagen om
bekämpning av oljeskador (/).

13 §

Dataregister och överlåtande av uppgifter

Dumpning som skett i en situation som avses i
7 § 3 mom. ska omedelbart anmäls till vederbör-
liga internationella organisation, och i övrigt ska
förfaras så som miljöskyddslagen för sjöfarten
eller lagen om bekämpning av oljeskador före-
skriver om anmälan om förorening.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 2 § 2 mom., 41 § 3 mom., 45 § 1 mom.
och 65 § 2 mom.,
av dem 41 § 3 mom., 45 § 1 mom. och 65 § 2 mom. sådana de lyder i lag 934/2003, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas inte på verksamhet som regleras i miljöskyddslagen för sjöfarten (/) om inget annat bestäms i den lagen, eller på verksamhet som avses i havsskyddslagen (1415/1994). Denna lag tillämpas inte heller på förebyggande av skadeverkningar orsakade av strålning till den del det bestäms om detta i kärnenergilagen (990/1987) eller strålskyddslagen (592/1991) och inte heller på förebyggande av vattenförorening till den del det bestäms om detta i gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 54/1971).

41 §

Grunderna för tillståndsprovning

Vid avgörandet av ett tillståndsärende ska iakttas naturvårdslagen och vad som bestäms med stöd av den. Om hamnens avfallshanteringsplan föreskrivs i miljöskyddslagen för sjöfarten.

45 §

Villkor om avfall och avfallshantering

Tillståndet ska dessutom förenas med behövliga villkor om avfall och avfallshantering, för iakttagande av avfallslagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser, samt om ställande av säkerhet eller annat motsvarande arrangemang som avses i 42 § 3 mom. i denna lag. På verkställigheten av villkoren tillämpas denna lag.

65 §

Inskrivning i datasystemet

Anmälan om hamn ska göras till datasystemet för miljövrdsinformation så som föreskrivs i miljöskyddslagen för sjöfarten. Anmälan ska omfatta en avfallshanteringsplan, som ska följas efter det att avfallshanteringsplanen är godkänd och hamnen har skrivits in i datasystemet för miljövrdsinformation. Uppgift om inskrivningen i datasystemet och om avfallshanteringsplanen ska sändas till kommunens miljövrdsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om skydd för miljön i Antarktis

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 oktober 1996 om skydd för miljön i Antarktis (28/1998) rubriken för 6 kap. och 31 § som följer:

6 kap.
Förhindrande av miljöförorening från fartyg

31 §

Förhållande till annan lagstiftning

För att förhindra sådan miljöförorening i Antarktis som förorsakas av fartyg tillämpas miljö-

skyddslagen för sjöfarten (/) och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, om inte något annat anges i detta kapitel.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 73 a § i avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 73 a § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1063/2004, som följer:

73 a §

Förbud mot förbränning av avfall på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Bestämmelser om förbränning av avfall orsakat av fartygs ordinarie drift finns dock i miljöskyddslagen för sjöfarten (/).

Lag

om ändring av 2 och 3 § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 17 mars 1995 om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) 2 § 1 punkten
samt 3 § 1 och 2 mom.,
av dem 2 § 1 punkten sådan den lyder i lag 55/2002, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag och i förordningar som utfärdats med stöd av den avses med

1) *fartygssäkerhet* fartygs sjövärdighet, säker drift av fartyg och ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift, redarens säkerhetsledningssystem samt förhindrande av miljöförorening från fartyg,

fartygs besiktning gäller vad som bestäms i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (/) och lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (/) samt vad som bestäms och föreskrivs med stöd av dem.

Bestämmelser om tillsyn över efterlevnaden av bestämmelser och föreskrifter om förhindrande av miljöförorening från fartyg finns också i miljöskyddslagen för sjöfarten (/).

3 §

Övrig lagstiftning

Angående fartygs sjövärdighet, säkra drift och ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift, redarens säkerhetsledningssystem och

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 1 kap. 1 § 2 mom., 8 kap. 1 § 4 mom. och 48 kap. 10 §,
av dem 1 kap. 1 § 2 mom. och 48 kap. 10 § sådana de lyder i lag 1067/2004 och 8 kap. 1 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1161/2005, som följer:

1 kap.

Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

1 §

Brott som har begåtts i Finland

Bestämmelser om tillämpningen av finsk lag på brott som har begåtts i Finlands ekonomiska zon finns i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) och miljöskyddslagen för sjöfarten (/).

8 kap.

Om preskription

1 §

Preskription av åtalsrätten

För tjänstebrott är preskriptionstiden dock minst fem år. För miljöförstöring, naturskyddsbrott och byggnadsskyddsbrott är preskriptionstiden tio år. För miljöförstöring, grov miljöförstöring, miljöförseelse och miljöförstöring av oaksamhet som har skett från ett utländskt far-

tyg i Finlands ekonomiska zon så som avses i 13 kap. 3 § i miljöskyddslagen för sjöfarten är preskriptionstiden tre år. För fiskebrott som har begåtts från ett utländskt fartyg i den ekonomiska zonen är den kortaste preskriptionstiden tre år.

— — — — —

48 kap.

Om miljöbrott

10 §

Från utländska fartyg i den ekonomiska zonen begångna miljöbrott

För en i 13 kap. 3 § i miljöskyddslagen för sjöfarten avsedd gärning som har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som är straffbar enligt 1—4 § i detta kapitel får dömas endast till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om förrättande av undersökning och användande av tvångsmedel ombord på utländskt handelsfartyg med anledning av brott i vissa fall

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 5 mars 1965 om förrättande av undersökning och användande av tvångsmedel ombord på utländskt handelsfartyg med anledning av brott i vissa fall (148/1965) 1 §, sådan den lyder i lagen 1065/2004, som följer:

1 §

Ombord på ett utländskt handelsfartyg, som avgått från en utländsk hamn och befinner sig inom Finlands territorialhav i fredlig genomfart, får finska myndigheter inte förrätta undersökning eller använda tvångsmedel med anledning av ett brott som har begåtts innan fartyget anlände till Finlands territorialhav, om inte fartyget gör avvikelse till Finlands inre territorialvatten

eller det är fråga om ett sådant brott begånget från ett utländskt fartyg inom Finlands ekonomiska zon som avses i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) eller i miljöskyddslagen för sjöfarten (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 21 § i lagen om Finlands ekonomiska zon

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 november 2004 om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) 3 § 2 mom.
och 21 § som följer:

3 §

*Lagstiftning som skall tillämpas på miljöskydd
och vattenbyggande*

Bestämmelser om förhindrande av sådan miljöförorening i den ekonomiska zonen som orsakas av ordinarie drift av fartyg finns i miljöskyddslagen för sjöfarten (/) och bestämmelser om åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor i den ekonomiska zonen finns i lagen om bekämpning av oljeskador (/). I den ekonomiska zonen tillämpas dessutom avfallslagen (1072/1993) enligt vad som föreskrivs särskilt.

21 §

Användning av straffprocessuella tvångsmedel

Med anledning av sådana i den ekonomiska zonen begångna brott som avses i denna lag får tvångsmedel användas enligt vad som bestäms i tvångsmedelslagen (450/1987). När en gärning som begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som avses i 13 kap. 3 § i miljöskyddslagen för sjöfarten undersöks gäller 13 kap. 5 § i den lagen i fråga om förutsättningarna för användningen av tvångsmedel.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 och 69 § i räddningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i räddningslagen av den 13 juni 2003 (468/2003) 1 § 3 mom. och 69 § 3 mom.,
av dem 69 § 3 mom. sådant det lyder i lag 950/2005, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Dessutom tillämpas de bestämmelser om räddningsväsendets uppgifter som ingår i lagen

om bekämpning av oljeskador (/), sjöräddningslagen (1145/2001), sjölagen (674/1994), luftfartslagen (/) eller i någon annan lag.

69 §

Åtgärdsregister

Uppgifterna i registret får trots sekretessbestämmelserna utlämnas till en nödcentral, en räddningsmyndighet, Konsumentverket och säkerhetsteknikcentralen för räddningsverksamhet eller tillsyn, till Finlands miljöcentral och närings-, trafik- och miljöcentralerna för bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor och beredskap inför dem samt till andra myndigheter och forskningsinstitut för undersökning av olyckor eller vetenskaplig forskning,

vid behov även genom teknisk anslutning. Räddningsinstitutet får använda uppgifterna i registret för att göra upp statistik. Åtgärdsregistret får användas för statistikföring, förutsatt att inga personer kan identifieras i statistiken. I övrigt gäller i fråga om utlämnande av uppgifter vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av 11 § i lagen om försvarsmakten**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 11 maj 2007 om försvarsmakten (551/2007) 11 § som följer:

11 §

Handräckning för skyddande av samhället

Försvarsmakten kan ge handräckning för skyddande av samhället enligt vad som före-

skrivs i lagen om bekämpning av oljeskador (/) eller i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 december 2009